

JAGTMAGASINET

TROFÆ

Nr. 6, december 2021

MEDLEMSBLAD FOR NORDISK SAFARI KLUB

J.P. SAUER & SOHN
ESTABLISHED 1751

Rifles can only be sold to permit holders. BGR | MARKETING & COMMUNICATIONS © 2021

SAUER 404 ARTEMIS

This premium rifle for huntresses gives you the absolute confidence of shooting instinctively and hitting safely. It boasts a shorter stock that is optimised around the pistol grip to perfectly provide control of the rifle and optimal trigger contact.

www.sauer.de

INDHOLD

ARTIKLER I DETTE NUMMER

8 Bare gå dén vej, så er alt godt ... del 2

Af Per Agerlund Jacobsen

18 Nekrolog: Nicolaj Brun

Af Per Agerlund Jacobsen

20 NSK får

ny sekretariatsleder

30 Kudu jagt i Namibias højland

Af Daniel Beck

38 Bæverjagt – kom godt i gang

Af Henrik Larsen

42 Nordisk Safari Klubs formand fylder 60 år

Af Freya Askjær

44 I Estland på brunstjagt efter elgtyre

Af Thomas Rubæk

52 Svend Kroghs mange trofæer

bliver en del af Trofæmuseet

Af Freya Askjær

60 Greater Krüger – et skoleeksempel

på god conservation

Af Christian Jensen

62 Jagt i Coronapandemiens tegn

Af Claus Sørensen

77 TEST: Lastkurv med lygtebom monteret

Af Claus »Claude« S. Andersen

74

FAST I TROFÆ

5 Leder

6 TROFÆs bidragere
i decemberbladet

22 Nyt fra redaktøren

24 Udsyn

29 Jagt gennem tiderne

72 Opdatering fra
kommunikationsafdelingen

74 Inspiration & Information

76 Trofæopmålere

80 Klubnyt

Maximize your hunting success.

Thanks to perfect sight on target.

ZEISS

Seeing beyond

The new generation of ZEISS V8 riflescopes.

Thanks to the combination of high-quality features and their perfect interaction, ZEISS V8 riflescopes enable more successful moments on the hunt than any other riflescope from ZEISS – outstanding optical performance for maximum sharpness even in difficult lighting conditions, fast target acquisition thanks to the extra-large eye box, and minimal subtension due

to the ultrafine illuminated dot. Despite their elegant design and narrow center tube of 30 mm or 34 mm, the new ZEISS V8 riflescopes are extremely robust and thus every hunter's unrivaled companions, even under the toughest conditions. For more success on your hunt.

zeiss.com/hunting/v8

Status og tilbageblik

Når et år er ved at være brugt, er det altid tid til status og tilbageblik.

Vores forening har som så mange andre i samfundet været ramt af corona-pandemien. Vores annoncører har ligesom hos andre medier været noget tilbageholdende, men på det allerseneste er udviklingen dog vendt, og vi er tilbage på sporet.

Jagtmodstanderne har derimod ikke holdt fri, og der har været nok at gøre i vores conservationkampagne med at forsvare den internationale jagt. Især i England er bølgerne gået højt, og igen er det pressen, der fører an med at udsprede decidede usandheder og helt at udelade jægernes synspunkter. Det sidste har vi faktisk – via dygtigt arbejde fra Jens Ulriks Høeghs side – haft held til at begrænse. Enkelte engelske aviser er begyndt at stille spørgsmål til nogle af jagtmodstandernes argumenter, og efter at have gennemarbejdet det store materiale har vi kunnet fodre pressen med så meget fakta og dokumentation, at man enkelte steder er begyndt at skrive, om end ikke positivt om den bæredygtige jagt, så i hvert fald med en mere objektiv vinkel.

For nyligt blev der lavet en høring i det engelske parlament omkring et forbud mod import og eksport af trofæer. Indbudt til høringen var kun de kendte jagtmodstandere, og via bl.a. vores indflydelse begyndte nogle af parlamentsmedlemmerne at stille spørgsmål om objektiviteten, når panelet var så ensidigt. Det har affødt en ny høring, hvor andre organisationer er indbudt, heriblandt nogle afrikanske organisationer der har problemerne inde på livet hver eneste dag.

Man kan godt på foreningens vegne blive lidt stolt, når vores indblanding, via kontakter ind i inderkredsen, kan ændre en parlamentshøring i et andet land. Det er blot ét af de mål, vi har opnået i det forgangne år. Det underbygger, at det vi har sat i gang, har en meget stor effekt på bevarelse af international jagt. Hvis det begynder at skride i England, så kommer der dønninger i resten af verden, vel at mærke på et usagligt, udokumenteret og til tider løgnagtigt grundlag. Der derfor er al mulig grund til ønske vore medlemmer, annoncører og samarbejdspartnere en rigtig god jul og godt nytår. ★

*Christian Jensen,
formand for Nordisk Safari Klub*

Jagtmagasinet Trofæ

24. årgang · Nr. 6 · 2021

ISSN-0908-3952

Forsidefoto:

Per Agerlund Jacobsen

Udgivelser / utgivelser / utgåvor i 2021

Medio februar, april,
juni, august og oktober
samt primo december.

Deadlines

Redaktionelt stof:

5 uger før udgivelsen. Indlevering
af annoncemateriale 3 uger før
udgivelsen.

Annonceordrer:

4 uger før udgivelsen.

Ansvarshavende redaktør

Freya Askjær

Østergade 9

DK-8831 Løgstrup

Tlf. +45 31 45 11 24

E-mail:

red@nordisksafariklub.com

Annoncering / annonsering i Trofæ og på

www.nordisksafariklub.com

Laila og Kim Holmgaard

Nakke Kirkevej 16

DK-4581 Rørvig

Tlf. +45 70 22 70 92

E-mail:

info@nordisksafariklub.com

Lay-out

ProGrafisk ApS

Havnegade 100 A, 2. t.v.

DK-5000 Odense C

Tlf. +45 63 38 39 40

E-mail: michael@prografisk.dk

Tryksag
5041 0004

MIX
Papir fra
anvendte råvarer
FSC® C012075

TROFÆs bidragere i decemberbladet

Henrik Larsen

Rovdyrsjæger, men holder også af jagten på krager og urfugle. For Henrik må jagten gerne være udfordrende. Henrik giver os her tips og gode råd til den udfordrende jagt på bæver i Sverige.

Claus Sørensen

Claus har stort set lagt haglbøsejagten på hylden til fordel for hundearbejdet. Han sætter dog stor pris på riffeljagt, både hjemme og i udlandet. Claus tager os med på spændende jagt i Sydafrika.

Daniel Beck

Passioneret jæger, der særligt nyder eventyret og udfordringen ved bjergjagt. Han tager gerne ud og oplever verden med familie og venner. Denne gang i Namibia, Daniels første rejse til Afrika.

Jens Ulrik Høgh

Freelance jagtskribent gennem mere end 25 år med stor jagtrejseerfaring fra det meste af verden. Jens er NSKs kommunikationsansvarlige medarbejder, som forklarer (og dermed forsvarer) jagten for ikke-jægere. Jens skriver om conservation og om jagt op gennem tiderne.

Claus Sloth Andersen

Dedikeret jæger og grejfreak, som selv genlader sin ammunition. Claus er meget detaljeorienteret og tester grej på alle led og kanter. Denne gang har han testet Lastkurv og har bidraget til Inspiration & Information.

Christian Jensen

NSKs formand søger gerne jagt med fysiske udfordringer, og gerne med rygsæk og sovepose. Christian har jaget i alle verdensdele, undtagen Sydamerika. Han har en PH-uddannelse i SA og rejser til landet et par gange årligt. Bidrager til dette blads leder, til Udsyn samt et skoleeksempel på god konservation.

Per Agerlund Jacobsen

Bjergelskende dansk jæger, bosiddende i New Zealand siden 2008. Per guider i sit eget firma, Vikingguides og elsker de vilde, oplevelsesrige jagter i bjergene. Her kan du læse Pers andet afsnit om en vild tur op i bjergene med sin gode ven Nicolaj (Nic).

Freya Askjær

NSKs redaktør, skriveglad og nysgerrig jæger med stor formidlingslyst. Hun synes, det er skønt at få lov at puste liv i medlemmernes spændende jagtminder gennem TROFÆ. Freya elsker at opleve, være i naturen, rejse og jage – og kan alle dele kombineres, er glæden stor.

Thomas Rubæk

Riffeljæger med stor erfaring. Thomas jager gerne i Polen, Sverige, Canada, Australien og Danmark. Nyder fritiden og friheden på sine to jagtejendomme i Sverige, hvor han træner sin Tyske Wachtelhund.

Tusind tak til vores dedikerede TROFÆ-jægere, som har bidraget til jagtrejsefortællinger, nyheder og info i dette nummer af medlemsbladet.

Der kom en hund i vejen til Europamesterskabet..

Partner og kvalitetsdirektør i First Class Trophy, Ken Walker, håbede på at blive ny Europamester på "The 12th European Taxidermy Championships", der blev afholdt i Budapest 20.-27. september 2021.

De 3 dommere fra USA og Rusland gav Ken Walkers montering hele **96 point**, hvilket normalt er tilstrækkeligt til at blive Europamester og dermed vinde titlen 'Best of Europe'. MEEENN, der kom lige en hund i vejen... nemlig en montering af en "Engelsk Bulldog", som dommerne gav **97 point**. Dermed blev Ken Walkers 2 råbukke '**Second of Europe**' i kategorien 'Mammals'. Nogle gange er det de helt små marginaler, der er afgørende.

Ken Walker's 2 råbukke fik også disse 2 'Special Awards':

MOST EXPRESSIVE POSE AWARD

Sponsor - Finnish Taxidermy Association

MOUNT MEDIX AWARD

For den mest imponerende, veldesignede montering med 2 eller flere pattedyr/fugle/fisk/krybdyr, der interagerer med hinanden på en naturlig og udtryksfuld måde.

Ken Walker har de seneste år forbedret kvaliteten hos First Class Trophy. Vore konservatorers flotte placeringer til Europamesterskabet 2021 er et solidt vidnesbyrd på vores meget høje kvalitetsniveau.

FIRST CLASS TROPHY

Vores mission er at skabe smukke trofæmonteringer til stolte jægere i hele verden

www.firstclasstrophy.com

Hold dit Smart-Phone kamera op mod QR-koden og få hurtigt adgang til nyttig information om priser, resultater på internationale konkurrencer mv. Se også billeder fra "The 12th European Taxidermy Championships ETC® 2021" - her kan du også se billeder af hunden der vandt titlen 'Best of Europe'

Bare gå dén vej, så er alt godt ...

Per tager os igen med til New Zealand på den sydlige del af jordkloden. Her er han med sin gode ven Nic afsted på en vovet jagttur op i Southern Alps. Læs her del 2 af 2.

TEKST OG BILLEDER: PER AGERLUND JACOBSEN

JEG VAR HELT VÆK! Som i fuldstændig væk! Der kunne formentlig være sprunget en bombe med dødelig napalm, og jeg ville aldrig have opdaget det! Totalt smadrede og udkørte efter en lang dag i bjergene. Vi vågnede om morgenen og løftede vores trætte hoveder. Den bare jord havde været vores seng for natten, og en jakke var blevet brugt som hovedpude.

Lyden af en stor benzinslugende spyflue fyldte dalen, vi var vågnet i. Det var uden tvivl underholdning for en eller anden hardcore jæger med et ønske om at skyde Tahr fra de luksuriøse sæder i en helikopter.

Før jeg var i stand til at rette kameraet mod den og optage lidt video, var den grå helikopter næsten væk igen. Der var ikke så meget, der skulle gøres nu, så vi startede vores Jetboil. Mokka var på dagsordenen, og vi havde virkelig behov for en stor kop af slagsen! Her sad vi så, med hvert vores dampende varme krus med mokka. Mod øst så vi nu den magiske og helt spektakulære solopgang, som kun folk, der klatrer højt nok op, får lov at opleve. Lyset som opstår lige før solen står op, ramte vores ansigter og malede både os og omgivelserne med en dyb orange glød. Luften stod næsten stille, og vi kunne høre det svage trofaste brøl fra Tunnel Creek langt nede under os. Sydøens alpepapegøje svævede yndefuldt højt over vores hoveder og råbte af og til sit navn – »Keeeaaa«.

”

Sydøens alpepapegøje svævede yndefuldt højt over vores hoveder og råbte af og til sit navn – »Keeeaaa«.

Op – og ned – og op igen ...

Da mokkaen havde gjort sit arbejde og lejren var ryddet op, bevægede vi os mod Zeilian-bjerget. Da vi nærmede os Douglas Spur, bemærkede vi en dramatisk stigning i terrænets stejthed. Det var dog ikke noget, hverken Nic eller jeg ville udfordre med hver vores 25 kilo tunge rygsæk. Vi valgte i stedet at følge et stejlt vandløb, som vi regnede med ville føre os rundt om bjergets udløber. Til gengæld betød det så, at vi nu skulle bevæge os omkring 400 højdemeter ned, for derefter at klatre 400 højdemeter op lidt længere henne ad vejen. Isen sås tydeligt i vandløbet, og jeg gættede på, at solens stråler meget sjældent nåede til det pibende vand i vandløbet.

Halvvejs nede i denne kolde, ugæstfrie, ustabile, glatte bæk, opdagede jeg en rock wren! En lillebitte rock wren (klippesmutte), som jeg er sikker på aldrig før havde set et menneskes ansigt. Den lod mig stalke helt tæt på, nok helt ind på 1,5 meter. Langsomt løftede jeg kameraet. Rettede det mod ham – eller hende – tog en dyb indånding og trykkede på udløseren. Denne rock wren var nu en del af mit store fotobibliotek! Vi overlod den til sig selv, og håbede at den lille rock wren havde fundet en passende måde at undgå rovdyr på.

En meget stejl skrænt er ofte den eneste vej til fods i bjergene

Den lille rock wren vejer 16-20 g.
Hannen er, som altid, den mest farverige.

Da vi nåede punktet langt under Douglas Spur, begyndte vi nu at bevæge os op mod Mt. Chesney. Det var et stejlt og konstant slid op ad bjerget, med masser af spændende forhindringer langs stigningen. På et tidspunkt befandt vi os under en klippeafsats. Den enorme klippe, som var på størrelse med en lille hytte, havde delt sig med den ene side lænet ud og ned ad bjerget. Det så ud, som om det havde været sådan i et stykke tid, så vi besluttede, at det nok var lige så godt at kravle op ad som noget andet sted. Vi klatrede op ad den, indtil vi nåede toppen af klipperevnen. Nic lænede sig frem og tog fat i den største del af stenen, hoppede og fandt det, der kunne ligne et godt fodfæste. Når jeg kiggede og fulgte med nedefra, så det hele meget spændende ud, så jeg fulgte trop og slutte-

Nic tjekker kortet ud for de næste dages vandring.

Tilbage til campen efter en god dags jagt.

de mig til Nic på toppen af klippen. Endnu en halv times vandring, og vi nåede passet under Chesney.

Dyr i kikkerten!

Vi var jo på vestkysten, hvor tåge ikke er noget, der holder sig væk, så vi fik aldrig blot et lille glimt af kysten, selv da vi nåede toppen. Til gengæld så vi masser af tegn på vildt! Frisk fod var der rigeligt af, og hist og her lå der frisk afføring fra dyr spredt langs vores vej. Da vi ikke vidste, hvordan vejret ville arte sig næste dag, besluttede vi at bevæge os videre på Mt. Chesney, og derefter finde et godt sted længere mod sydøst, hvor vi kunne opstille vores telt. Vi nåede netop at finde dette sted i de sidste minutter med dagslys. Den store lampe var allerede blevet rettet mod Europa, så lyset fra vores pandelamper måtte hjælpe os, mens vi satte lejren op. På det tidspunkt var det blevet virkelig koldt. Vi lavede et stort festmåltid og hoppede så i soveposerne, mens vi sluprede en varm kop suppe.

Ved daggry var vi tidligt oppe og afsøgte de tilstødende bjergskråninger gennem kikkerten. Nu, hvor tågen i dalen var væk, havde vi en spektakulær 360 graders panoramaudsigt over området. Der var ikke engang gået 2 minutter med at kigge igennem vores Leica kikkerte, før en stor

flok tahr blev spottet i retning af Mt. Zeilian. Pürschen ville være perfekt. Vinden var lidt i vores ansigter, og når vi først krydsede sadlen på bjerget, ville vi kunne gå helt op til dem uden at blive set. Da vi krydsede sadlen, kastede vi et hurtigt blik ned i dalen, og med det samme så Nic en stor chamois, der stille og roligt essede på den alpine overflade. Vi besluttede, at den bestemt var en jagt værd, og ændrede derfor vores planer.

Mens vi sad der og prøvede at finde en god pürsch-rute, dukkede der pludselig to chamois op til højre for den første,

vi havde set. Én af dem var en meget imponerende buk! De var hurtigt ude af syne, ikke at det betød så meget, da de langsomt bevægede sig tættere mod os. Vi ændrede drastisk retningen fra vores tahr og satte kursen mod de to chamois. Vi pürschede os ind på 120 meter af det sted, hvor vi sidst havde spottet dem, og vi nåede en stor klippe, hvorfra vi ville tage skuddet. Stille og roligt scannede vi terrænet efter tegn, men nu var de forsvundet. Vi tænkte, de måske bevægede sig rundt om selve klippen, vi befandt os øverst på, trak vi os lidt tilbage, så vi kunne bevæge os rundt og se på hele klippen. Stadig ingen chamois. Vi sad og observerede i en god time, indtil vi konkluderede, at de måtte have snydt os. Hvordan det nogen-

”

Stille og roligt scannede vi terrænet efter tegn, men nu var de forsvundet.

Nic krydser toppene.

Der måtte et ekstra hul mere i bæltet under turen

sinde er lykkedes dem at undslippe terrænet er uden for min fatteevne.

En gammel dame i bjergene

Lettere utilfredse begyndte vi at gå tilbage op ad bjerget. Da vi kom til et lille vandløb, huskede jeg den første chamois vi så, lige nede for enden af vandløbet. Jeg foreslog, at vi tog en lille omvej, hvis den tilfældigvis stadig hang ud i samme område som før. Vi kantede os ned gennem det glatte vandløb, indtil vi kom til det punkt, hvorfra vi sidst observerede chamoisen. Vi så dog ikke noget spor af den og vi spekulerede på, om de alle have fået fært af os på en eller anden måde, og simpelt hen var stukket af, mens vi var ude af syne.

Pludselig hviskede Nic i en meget fast tone: »Lige der! Jeg kan kun se dens hoved!«

Vi pürschede lidt tættere på – ind på 82 meter, for at være helt præcis, hvor Nic fandt et rigtig godt sted med god støtte. Langsomt øge-

de han trykket på aftrækkeren på Sauerer. Riflen bragede pludselig, og et dødbringende projektil i form af en .300 Win Mag banede sig vej gennem den friske New Zealandske luft. Projektilet gennemborede hjertet og dræbte chamoisen øjeblikkeligt! Da vi kom frem til den, fandt vi ud af, at hun faktisk var en meget gammel dame, formentlig omkring 12-års alderen. Begge hendes horn var lige under 10 tommer, men med en meget symmetrisk spredning. Lykønskninger blev modtaget, og efter kødhøsten og trofæfjernelsen bar vi chamoisen tilbage op til vores lejr.

Tahrerne befandt sig stadig højt oppe, men da lejren nu var fuld af kød, behøvede vi ikke rigtig at skyde mere, og vi besluttede at lade dem være for nu. Vores plan om at klatre op og over Mt. Zeilian og Mt. Eureka blev vanskeliggjort, da vi kunne se skyer komme ind fra nordvest. Hvis vi fortsatte, ville vores næste lejr være lige under Zeilian-bjerget, og det kunne blive problematisk, hvis vejret ville ændre sig til det værre. Vi besluttede

Sådan kan man også tage et chamois trofæ med ud fra bjergene.

Godt gået, Nic! Den fine nanny chamois, som målte knap 10 tommer.

Bushmans TV vinder altid opmærksomheden.

derfor hurtigt, at vi allerede havde haft de bedste oplevelser på toppene og startede nu nedstigningen til Serpentine Creek.

Vores sidste nat på bjerget var lige omkring trægrænsen, hvor vi lavede et stort måltid af tahr og den gamle chamois. Natten var fantastisk klar, og kunne ikke sammenlignes med de andre nætter, hvor tågen lå tykt omkring os. Vi slukkede gaslampen og brugte tiden på at kigge op på stjernerne. Vi havde haft et fantastisk eventyr, mens vi havde krydset toppene af South Westland, vi havde formået at leve af det, naturen bød på, og havde fået

nogle smukke billeder at vise frem. At ligge der på den bare jord og stirre dybt ind i mælkevejen, uden andre lyde end fra en morpork (en newzealandsk høgeugle), var et af de mest fantastiske og tilfredsstillende øjeblikke i mit liv.

Så er det op og tilbage til civilisationen

Vores »vækkeur« startede tidligt – og nej, det var ikke mobiltelefonen, der lige gav os besked om at vi skulle op, men en kea, alpepapegøjen, der fortalte os, at vi skulle tage sokkerne på! Da skyerne hurtigt byggede sig op, pakede vi hastigt alt vores udstyr sammen, spiste en hurtig

Endnu en fantastisk camp, højt oppe i bjergene.

morgenmad og begyndte nedstigningen. Vi tænkte, at der ville være en god chance for at tage et rådyr på vejen ned, men jorden var gold og der var ingen spor eller ekskrementer, ingen afskrabninger og ingen aftyggede blade. Det var først, da vi nåede ned til den sumpede bund, at sporene begyndte at vise sig. På det tidspunkt var vi ikke i jagthumør, i stedet bevægede vi os mod Tunnel Creek-hytten, en smuk og vedligeholdt hytte.

Med en sund omgang foder og en varm bryg i maven fortsatte vi ned til dalen. Det var tid til at tage afsted, og vi var ivrige efter at gå så langt det var muligt og som dagslyset tillod os. Vi slog lejr ved siden af floden den aften og vi forsøgte endda at fange en ørred, men menuen endte endnu en gang at blive fra den gamle chamois.

Tidligt næste morgen havde vi pakket sammen og startede turen ved første dagslys. Vi nåede South Highway 6 omkring kl 14. Totalt smadrede efter turen krydsede vi nu motorvejen og gik ned til vores parkerede Amarok, der gemte på to velfortjente Craft øl. Vi smed vores rygsække, løsnede snørebåndene og fik de ildelugtende sokker af. Vi klatrede oven på bilen og satte os til rette, mens vi kiggede på alle køretøjerne der passerede forbi. Det var mest autocampere og lejebiler, og alle var de på vej fra syd til nord, sandsynligvis mod Fox Glacier eller Franz Josef Glacier.

Om kort tid skulle vi samme vej. Tilbage til civilisationen. Tilbage til den daglige trummerum. Men lige nu sad vi her, ved siden af vejen og kiggede tilbage op i Paringa-dalen. Op imod eventyret! Bare gå dén vej op mod eventyret, så er alt godt. ★

I modsætning til, hvad folk tror, så er der **INGEN** mobildækning i bjergene!
Et virtuelt kort på telefonen undersøges.

Den smukke og rolige Paringaflod.

Nede på det flade igen med udsigten op, hvor vi kom fra.

VX-5HD

Funktion, garanti og optik i verdensklasse. Sammenlign den med konkurrenterne og bliv overbevist!

VX-5HD Markedets bedste køb
- Udnyt den lave \$-kurs!
Du får alt dette:

- 5 x zoom
- Fuldt HD linsesystem
- Twilight Max Light Management System, der giver overlegen lystransmission, kontrast og farvegengivelse uanset vejrforhold og tid på døgnet.
- Guard – ion hydrofobisk coating på yderste linsesider der afviser regn, dug, støv og selv fingeraftryk.
- Zero Lock (ZL – 2) ballistik tårn på alle modeller (undtagen trykjagtskikkert) individuelt fremstillet til dig – din riffel og ammunition – 100% nøjagtig.
- Kæmpe synsfelt
- Fiberoptisk belyst rødpoint med motion sensor teknologi (MST) der slukker lyset efter 5 min. ubevægelighed og tænder igen ved berøring, på alle modeller.

VX-5HD 1-5 x 24:

Kompakt drivjagtskikkert med forstørrelses spænd på 1,0 - 5X
Imponerende synsfelt på 38,2 meter (1,0X)
Lang øjenafstand(97mm)
Kompakt størrelse 28,5 cm. Vægt kun 371gr.

VX-5HD 2-10 x 42 CDS ZL-2

Let og elegant kikkert i allround forstørrelsen 2,0 - 10,0 X
Stort synsfelt
ZL - 2 Ballistik tårn inkluderet i prisen
Længde kun 31,7 cm. Vægt kun 465gr.

VX-5HD 3-15 x 56 CDS ZL-2

Ekstremt lysstærk kikkert i toprelevant forstørrelses spænd fra kort til meget langt hold
ZL - 2 Ballistik tårn inkluderet i prisen
Længde kun 34,3 cm. Vægt kun 632gr.
Du får ikke så høje ydelser i så kompakt pakke noget andet sted.

HG Agencies Tlf. 20 15 97 34 henviser til nærmeste forhandler.

Nicolaj Brun

TEKST OG FOTO:

PER AGERLUND JACOBSEN

SOM DU HAR KUNNET LÆSE i TROFÆ nr. 5 og 6, så har Nicolaj, som i daglig tale hed Nic, arbejdet hos mig i New Zealand fra 2014. Men vi var meget mere end arbejdsgiver og arbejdstager – vi var venner, rigtig gode venner endda.

I starten var Nic ansat som tømrer, og en virkelig dygtig en af slagsen. Men Nic var også meget interesseret i mit virke som ph her i New Zealand. Han var selv jæger og greb derfor enhver mulighed for at gribe riflen, pakke ryg-sækken og tage med ud i ødemar-ken på eventyr og en følelse af frihed.

Vi brugte uendelige timer sammen om aftenen efter arbejde, hvor vi snakkede om valg af kaliber og valg af riffel – og hvorfor vi havde valgt det, vi nu sad med i hænderne. Vi snakkede om at drage ud på eventyr, og hvor vi drømte om at tage hen. Nic var videbegærlig som bare pokker, og netop derfor havde han også allerede en enorm viden om de ting, han interesserede sig for.

Nic og jeg blev hurtigt gode venner. Det var nu ganske let at få skabt det nære venskabsbånd mellem os, for vi havde begge passionen for jagt og en trang til at mærke friheden. Den frihed, man netop mærker langt ude i ødemarken med riflen over skulderen og kun det i rygsækken, man absolut lige har brug for.

Kærligheden til naturen kommer vist »hjemme fra«. Nic kommer oprindeligt fra Frøstrup, en bette by i den nordlige del af Thy, Nordjylland. Her er han vokset op på forældrenes landejendom sammen med sine tre søstre. Deroppe er der store vidder og masser af frisk luft og natur. Jeg tror, Frøstrup var springbrættet for Nic, for efter han ankom til New Zealand, blev han hurtigt forelsket i landet og naturen, og den frihed, der findes hernede.

Det var en fornøjelse at opleve Nics eventyrlyst. Jeg nød at høre ham fortælle om sine oplevelser, hver gang han kom tilbage fra en bjergtop, fra junglen, fra sumpen eller en eller anden østkystflod, hvor han nu havde været på jagt.

Livsglæde og de store eventyr

Nics glæde ved livet var også noget ganske særligt. Det var,

som om han elskede alt og alle, der var omkring ham. Han havde gode og solide livsværdier, som jeg f.eks. mærkede den dag i 2014, hvor jeg ringede og tilbød ham jobbet som tømrer. Men Nic havde faktisk ikke lige tid til at tage den snak på lige det tidspunkt. Han sad nemlig netop og talte med sin bedstefar. Og sådan var han – fuld af alle de gode værdier og en kærlighed til bådet livet og de mennesker, der betød noget for ham. Det var nok det der gjorde, at jeg altid havde 100% tillid til Nic.

Den tillid gennemsyrede også vores venskab og var en af grundene til, at vi begyndte at jage sammen. Det er så vigtigt at kende sin makker og stole på vedkommende, når man jager i bjergene. Vi nåede at have fem helt fantastiske ture i bjergene, og udover altid at være virkeligt godt selskab, så havde han god humor, han sørgede for, at vi fik spist, havde styr på vejr, kort og grej, og så var han den mest omsorgsfulde makker, jeg kunne ønske mig.

Nic var vild med eventyr og elskede spænding og adrenalin. Jagten, livet og udfordringerne inde i bjergene drev ham til at tage tilbage igen og igen. Lige indtil den tur i oktober 2016, hvor han omkom i Whataroa-dalen. Vejrudsigten varslede dårligt vejr og vi var derfor nødt til at søge længere ned i dalen. Under nedstigningen kommer han pludselig glidende forbi min højre side, blot en håndslængde væk fra ham var jeg med armen helt udstrakt. Men det var desværre ikke nok og Nicolaj fortsatte ud over kanten og omkom i faldet.

På få sekunder brast verden sammen! Ikke kun for mig, men også for alle de mennesker, hvis hjerter og liv Nic har berørt gennem årene. Han var en kæmpe inspiration for mig og for mange andre – og han er stadig en kæmpe inspiration!

Nic var noget ganske særligt, og jeg savner ham hvert eneste minut, hver eneste dag. Han er her ikke mere ... han er her ikke mere ... det er så svært at forstå. Men gemt i hjertet vil han være for altid.

Jeg håber, du vil lade dig inspirere af Nics eventyrlyst og livsglæde. Giv efter for lysten til naturen og til de store oplevelser. Lad livsglæden trække dig ud i naturen og prikke til din nysgerrighed efter mere. Og udsæt ikke ... tag ud og lad dig fange af eventyret. ★

Og sådan var han – fuld af alle de gode værdier og en kærlighed til bådet livet og de mennesker, der betød noget for ham

Korset, som er mindesmærket for Nic, står på toppen af det bjerg, vi var på, inden vi begyndte nedstigningen. Netop her sad vi et par timer, inden vi begyndte at søge ned i dalen. Jeg forbinder stedet med en masse glæde – vi var fyldt op af glæde, den oktoberdag i 2016, lige inden vi begyndte at søge ned i dalen.

Når disse linjer læses, er der ansat en ny sekretariatsleder i Nordisk Safari Klub

LAILA HOLMGAARD HAR VALGT at søge nye udfordringer.

De sidste syv år har Laila Holmgaard været den faste klippe i sekretariatet og det daglige bindeled mellem foreningens aktiviteter og medlemmerne. Utallige er de opgaver, som Laila har kastet sig over i tidens løb. På kontorsprog er den rette betegnelse en blæksprutte, som kan lidt af hvert og som kan have mange bolde i luften samtidig.

Det er der gået mange timer med, og Laila har aldrig rigtig kigget på klokken, for mange opgaver er blevet løst, selvom arbejdstiden for længst var udløbet. Mange gange er mails også blevet modtaget ud på de sene aftentimer, for opgaven skulle jo gøres færdig.

Ikke nok med, at sekretariatet er blevet passet, der har også været tid til at få samlet donationer og annoncer sammen, så der kunne komme penge i kassen.

Vi besluttede for nogle år siden, at vi skulle mere ud på messer og møde vore medlemmer samt finde nye. Straks påtog Laila sig opgaven og sammen med gemalen Kim har hun sørget for planlægning og afviklingen af messerne og naturligt stået i spidsen for kontakten til kendte og ukendte medlemmer.

Laila har i perioden serviceret bestyrelsen med de mange forespørgsler og opgaver, som en bestyrelse nu engang kan finde på, men samtidig har hun også kunnet komme med input og kommentarer, som var værd at lytte til.

Der er mange i Nordisk Safari Klubs verden både i ind- og udland, der har nydt godt af Lailas engage-

ment og ihærdighed, og vi ønsker Laila god vind fremover. ★

Tak for kampen

NYHED!

Danish Design

KONGELIG HOFLEVERANDØR

Deerhunter[®]

EXCAPE

REVOLUTIONERENDE JAGTSERIE FRA DEERHUNTER[®]

En ny lag-på-lag kollektion af jagttøj i en revolutionerende REALTREE EXCAPE™ camouflaje, der blander det bedste fra Deerhunters signaturfunktionalitet i samarbejde med Realtrees omfattende erfaring med at perfektionere camouflagemønstre.

www.deerhunter.eu

Nyt fra redaktøren

NÅR DU SIDDER MED ÅRETS SIDSTE TROFÆ i dine hænder, er det blevet december – vintersæsonen. Mange af efterårets smukke farver er væk, og forhåbentlig erstattet af dage med sne og høj vintersol. En skøn årstid at tage ud på jagt.

Siden sidst har vi brugt en del tid på at få vores hjemmeside færdig og i orden. Det har krævet lidt at få den gamle og lidt tunge side ind i et nyt og – i vores øjne – lækkert design. Men det er jo ikke noget, man blot sætter et punktum ved, det er en ongoing proces at redigere, forny, skære til og vedligeholde en hjemmeside. Derfor fortsætter vi selvfølgelig løbende med at pudse af og rette til.

Vi er flere, der har haft øjne på den nye side. Men der vil altid være ting, vi ikke ser eller opdager. Og her vil vi rigtig gerne, om du vil lade os vide, hvis du ser fejl. Ring eller skriv til os, så skal vi gøre vores bedste for at få rettet op på det. Skriver du, må du gerne tage et skærmdump af det, du finder. Det kan gøre det lettere for os at lokalisere fejlen.

Send en mail til info@nordisksafariklub.com – så kan vi enten rette fejlen selv eller sende det videre til den, som kan.

Hvis du endnu ikke har været rundt på hjemmesiden, vil vi gerne invitere dig til at gøre det.

Auktioner

Vi har også flyttet vores auktioner over på den nye side. Det har været vigtigt for os, at netop denne side blev helt skarp.

Vi synes selv, det er lykkedes meget godt. Der er et godt overblik over auktionerne, nedtælling på dem alle, og en automatisk opdatering, når du bliver overbudt på en auktion.

Vi håber selvfølgelig på, at siden vil indbyde flere til at deltage i auktionerne. Du kan være med til at sprede den gode historie om muligheden for at lave en god handel – og samtidig støtte et godt formål. Det gør du ved at fortælle andre om auktionerne, på de sociale medier – og selvfølgelig mund til mund.

Vi håber, du synes om den nye side og kan se potentialet i den. ★

*Knæk og bræk
Freya Askjær,
redaktør*

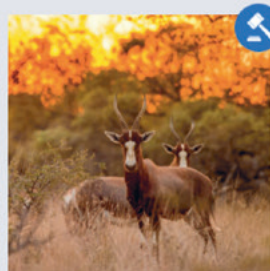

OM KLUBBEN ▾ MEDLEMSSERVICE ▾ WEBSHOP ▾ KONTAKT ▾ NYHEDER BLIV MEDLEM Login

NORDISK SAFARI KLUB

AUCTIONS

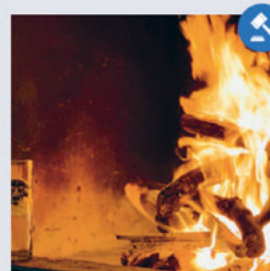
Her på siden finder du vores aktuelle aktioner | Please find below all current auctions

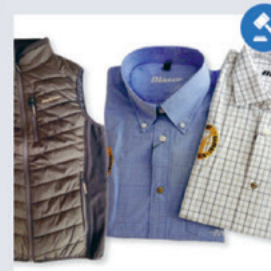
Plains game with Mpunzi Safaris
Winning Bid: DKK 8.100,00
Expired

Jagtkniv – Værdi 1.000,-
Winning Bid: DKK 700,00
Expired

Cullhunt with Mpunzi Safaris – Værdi 31.200,-
Starting bid: DKK 10.500,00
1 0 21 32 36
Week Days Hours Minutes Seconds
Bid now

Skjorter og vest med logo – Værdi 2.400,-
Current bid: DKK 1.250,00
1 0 21 32 36
Week Days Hours Minutes Seconds
Bid now

ALT SOM EN DAG KAN REDDE DIT LIV ER ALTID STANDARD

OPLEV DEN HELT NYE OUTBACK

Hvad koster det at gøre din nye Outback så sikker som muligt? Svaret er, at det slet ikke koster ekstra. Alt det, som gør rejsen sikker for din familie og dig, er altid standard. Det findes i hver eneste ny Outback som ruller ud på vejene. Kameraerne som følger vejen, kameraet som mærker om du begynder at blive træt, firehjulstrækket. Alt indgår altid i prisen. Præcis som automatisk bremseassistent, adaptiv fartpilot og vognbaneassistent.

Subaru Outback fra kr. 469.900 inkl DK-Pakke. DK-Pakke, værdi kr. 17.900 (træk, gummimåtter, lakforsegling og nanobehandling af frontrude). Prisen er vejledende udsalgspris. Bilen kan være vist med ekstraudstyr.

 CO₂-udslip: 193 g/km (WLTP). Brændstofforbrug ved blandet kørsel 11,6 km/l.

SUBARU

subaru.dk

BIDRAG med internationale nyheder til »udsyn« modtages gerne fra medlemmerne. Der skal angives kilde og gerne medsendes et digitalt foto.

NAMIBIA MISTER TURISTINDTÆGTER PÅ GRUND AF COVID-19

NAMIBIA: COVID-19 var skyld i, at antallet af turister i Namibia blev rekordlavt i 2020, hvor kun 169.565 turister kom til landet. Det var et fald fra 1.595.973 turister registreret i 2019, et betydeligt fald på 89%, fortæller minister Pohamba Shifeta i en statistisk-rapport over turisme for 2020. SARS COVID-19 har negativt påvirket turistsektoren globalt, herunder Namibia med et fald på 89% i ankomster mod slutningen af 2019.

»Jeg er sikker på, at branchen fremover vil vedtage nye strategier for alle rejse- og turismevirksomheder«, udtaler minister Pohamba Shifeta.

Efter lanceringen af Tourism Revival Initiative har ministeriet indført en national turisme taskforce for at koordinere landets genoplivning af Namibias turisme.

Udstedelse af visum ved ankomst blev implementeret, og et Tourism Health and Safety Toolkit blev lanceret. Ankomsten af

turister begyndte igen i september 2020, da grænserne gradvist genåbnede. Disse tiltag skulle være med til at øge turismeindkomsten i Namibia, så der atter kunne tilføres likviditet til sektoren og virksomheder, og samtidig beskytte befolkningens levebrød.

»Vi vil støtte indsatsen fra den nationale turisme taskforce for at sikre en lys fremtid for rejser og turistindustri i Namibia«, siger minister Pohamba Shifeta.

»Vi ser frem til et bedre år, set i lyset af regeringens målrettede indsats for at øge vaccinationsdækning for borgerne. På den måde vil vi forhåbentlig kunne forbedre turisternes tillid til, at Namibia er et sikkert turistmål«, siger minister Pohamba Shifeta. ★

Kilde: Republic of Namibia Ministry of Environment, Forestry and Tourism
<https://drive.google.com/file/d/1F0p7ky216fzlnXrHwiTUQchzMa-E7MhA/view>

»KILLING THE SHEPHERD« BEDSTE MENNESKE- RETTIGHEDSFILM

CANADA: »Toronto Independent Film Festival of Cift« er en årlig fejring af de bedste kort- og spillefilm i nutidens biografier. Tom Opres dokumentarfilm »Killing the Shepherd« blev valgt som »bedste menneskerettighedsfilm« i Toronto.

Filmen fortæller historien om et fjerntliggende samfund i Zambia, som er ledet af en kvindelig høvding. Her forsøger befolkningen at bryde med den absolutte fattigdoms dødsgræb ved at føre krig mod krybskytteri. Opres film har allerede vundet priser ved »Scorpiusfestivalen« i Park City, Utah og »Hollywood International Diversity Film Festival«, samt mere end 10 andre filmfestivaler.

Få mere information om »Killing the Shepherd«, og se de nyeste trailere på linkene herunder. ★

<https://bit.ly/3qraQ60> og
www.imdb.com/title/tt14023170

DOBBELTMORAL NÅR DET GÆLDER ROVDYR

ENGLAND: I en zoologisk have i England brød to brunbjørne tidligere på året ud af deres indhegning via et væltet træ, og landende i en anden indhegning med vildsvin. Et af vildsvinene måtte lade livet og endte som bjørneføde.

Dyrepasserne prøvede forgæves at få de store rovdyr tilbage i deres oprindelige indhegning, men forgæves. Man så derfor ingen anden udvej end at skyde bjørnene. Det havde man også gjort andre steder, idet disse dyr selvfølgelig er præget af mennesker.

Det er tankevækkende, at der er store kræfter i gang, særdeles i England, for at lade de vilde dyr have fortrinsret. Der er tidligere fremsat udtalelser om, at man i lande som Rumænien, hvor bjørne i 2019 dræbte 8 mennesker, må regne med sådanne angreb. I samme øjeblik, der slipper rovdyr ud i ens nærhed, skal de selvfølgelig skydes væk. Når bare mennesker langt væk ude på landet eller i Afrika bliver angrebet, så er det en »naturlig risiko«. ★

DÆMNINGERPLANER TRUER DYREBESTANDEN

THAILAND: En plan om at bygge syv dæmninger i Thailands Dong Phrayayen-Khao Yai (DPKY) Forest Complex kan forårsage udbredt tab af levesteder og afskære vigtige vildtvandringskorridorer, advarer aktivister.

DPKY Forest Complex er hjemsted for en af Thailands to tilbageværende ynglende indokinesiske tigerbestande.

Thailandske myndigheder har tidligere mødt modstand mod forslagene, men hævder, at dæmningerne vil hjælpe med at løse oversvømmelses- og tørkeproblemer i de nærliggende regioner.

Skovkomplekset Dong Phrayayen-Khao Yai (DPKY) er en region med stor biodiversitet, der strækker sig over seks provinser i det østlige Thailand. Skovkomplekset blev tilføjet UNESCOs verdensarvsliste i 2005 for sin enestående biodiversitet, men er måske bedre kendt som hjemsted for en af Thailands to resterende ynglebestande af indokinesiske tigre (*Panthera tigris corbetti*). Seub Nakhasathien Foundation, en Bangkok-baseret NGO, siger, at de foreslåede dæmninger vil skade integriteten af DPKY-økosystem og bringe dets store samling af dyreliv i fare.

»Hvis alle planlagte reservoirer bliver bygget, vil det helt sikkert skabe alvorlige konsekvenser for økosystemerne, især for dyrelivet,« siger Ornyupa Sangkamarn, fondens chef for akademiske anliggender.

»Et stort netværk af naturlige skovøkosystemer vil blive afskåret og spredt til mindre levesteder. Ruter for dyrelivet vil blive ændret eller afskåret, og mange plantearter vil forsvinde efter oversvømmelser. Forslagene til oprettelsen af dæmningerne kommer fra Thailands kongelige kunstvandingsafdeling der netop mener, at dæmningerne vil kunne løse oversvømmelses- og tørkeproblemer i nærliggende befolkede regioner«, siger Ornyupa Sangkamarn.

Tidligere planlagte dæmningsprojekter i DPKY Forest Complex er tidligere blevet kritiseret. I 2017 rapporterede komitéen for UNESCOs verdensarvsliste bekymringer over, at sådanne forslag var skadelige for skovenes naturarvs-værdi. De anmodede specifikt om permanent annullering af to dæmninger, der dengang var planlagt. Som svar tilkendegav de thailandske myndigheder, at projekterne ikke ville fortsætte.

Men ifølge Ornyupa Sangkamarn blev planerne blot sat på pause. Royal Irrigation Department har ikke reageret på flere forsøg på at få kommentarer. ★

Kilde: *The Conservation Frontlines* www.conservationfrontlines.org og *Mongabay* <https://news.mongabay.com>

MÅRHUNDEN TRUER FUGLE

FINLAND: I Finland truer mårhunden fugle med reder på jorden. Mårhunden er en invasiv art, der er hjemmehørende i det østlige Asien, og som findes i en stor population i Norden, herunder Finland. Kunstige rede-eksperimenter har nu påvist, at mårhunden er det mest almindeligt forekommende rovdyr ved andereder, end noget andet rovdyr.

Mårhunde rydder rederne på kysten såvel som i skoven, på landet og i byområder. Derfor klarer mange andearter sig dårligt, og mere end halvdelen af arterne er nu opført som truet i varierende grad.

En ny undersøgelse viser, at mistanken om mårhundens invasive hærgen er velbegrundede. I eksperimenter udført af Helsinki Universitet og Aarhus Universitet, registrerede vildtkameraer hen over en treårig periode en overflod af prædatorer ved kunstige reder, etableret af forskerne i Finland og Danmark.

Mere end 400 kunstige reder indeholdende opdrættede æg fra gråænder blev bygget, hvoraf cirka 290 af disse var placeret i det sydlige Finland. Rederne blev bygget steder, hvor ænderne naturligt ville bygge reder. I Finland var mårhunde (*Nyctereutes procyonoides*) et mere almindeligt rovdyr omkring rederne end den røde ræv, mens situationen i Danmark var omvendt. Dette kunne muligvis afspejle mårhundens lokale overflod i Finland.

»Mårhunden var det mest almindelige rovdyr i forhold til andre pattedyr i alle de undersøgte miljøer i Finland. Som forventet ødelagde mårhunde reder på kystlinjer, men overraskende ofte også i skove tæt på vådområder,« siger postdoc Sari Holopainen fra det finske Museum of Natural History Luomus ved Helsinki Universitet. ★

Kilde: *Science Daily*. www.sciencedaily.com

EN LEGENDE HAR FORLADT OS

USA: En legende er væk. Valerius Geist, professor emeritus ved University of Calgary, er gået bort i en alder af 83 år.

Den internationalt respekterede og utrolig produktive biolog og økolog, Valerius Geist, indbød altid til debat og var ikke bange for at levere kontroversielle udmeldinger.

Hans publikationer om biologi, social dynamik og adfærd hos vilde hovdyr og deres prædatorer i Nordamerika gjorde videnskabelige aspekter af vildtforvaltning tilgængelige for den bredere offentlighed.

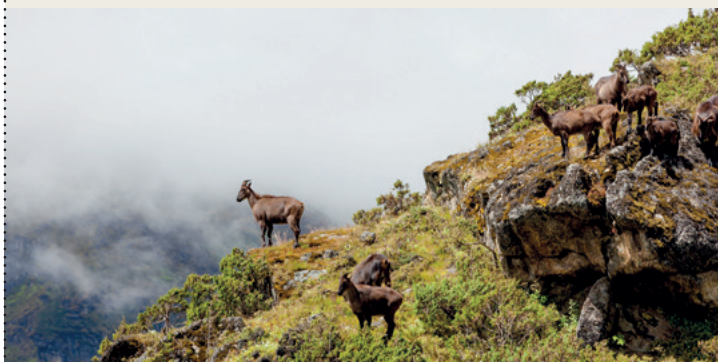
Valerius Geist var en af arkitekterne bag den Nordamerikanske Model of Wildlife Conservation, han var en ivrig friluftsmænd og en stærk tilhænger af »Fair Chase« begrebet. ★

Kilde: Spices Survival Commission <https://bit.ly/3n3Pnhm>

Du kan læse mere om Fair Chase begrebet her: www.boone-crockett.org/fair-chase-statement

\$700.000 ØREMÆRKET TIL SIKKER OG ETISK JAGT

NEW ZEALAND: Den new zealandske jagtorganisation New Zealand Deerstalkers Association (NZDA) og miljøministeriets afdeling for jagt og fiskeri Game Animal Council (GAC) er blevet tildelt et større beløb på \$700.000 øremærket til uddannelse og træning.

»Jagt nyder en stigende popularitet, og med mange nye mennesker, som gerne vil dygtiggøre sig, er myndighederne meget interesserede i at hjælpe med uddannelse. Det kan sammen med en stor viden om naturen gøre jagten så sikker og etisk korrekt som mulig,« udtaler formanden for jagtorganisationen Gwyn Thurlow.

Midlerne skal anvendes til ansættelse af personale til uddannelse af jægerne og løber over en treårig periode. Myndighedernes repræsentant Tim Gale ser også tiltaget som en håndsrækning til et erhverv, der er i kraftig vækst i New Zealand, og det er myndighedernes håb, at endnu flere jagtturister kan bydes velkommen fremover. Det er vigtigt, at kommende jægere lærer en masse om sikkerhed, idet jagtulykker sjældent involverer våben, men mere faldulykker og ulykker opstået i forbindelse med dårligt vejr. ★

ELEFANTBESTANDEN STIGER

NAMIBIA: Nyligt offentliggjorte tal fra Namibia dokumenterer, at elefantbestanden i det forholdsvis øde land er steget med næsten 250% siden 1990. Bestanden af tykhuder er steget fra 7.000 individer til over 24.000. Elefanter har nu bredt sig til områder, hvor der i over 70 år ikke har været en fast bestand.

Der er nu en plan for forvaltningen af dyrene undervejs, som vil forsøge at sikre, at alle de til tider modstridende interesser bliver tilgodeset. For nylig blev flere elefant-familiegrupper solgt, og de fleste blev flyttet til nye områder. Det er dog en strategi, der ikke kan fortsætte i al tid fremover, udtaler miljøministeren i Namibia, Pohamba Shifeta. Han forventer, at der i fremtiden vil blive udstedt flere licenser til jagt på dyrene, og især vil der skulle reguleres flere problemelefanter i takt med, at konflikter mellem mennesker og dyr stiger. ★

POPULATIONEN AF GEMSER ER I VÆKST

SCHWEIZ: For fem år siden blev der ved den årlige tælling af gemser i kantonen Freiburg konstateret, at bestanden var for nedadgående. Afskydningsprocenten var omkring 30% om året, hvilket åbenbart var for højt i forhold til bestandens tilvækst.

I 2017 blev afskydningen derfor halveret til ca. 15% og siden har populationen været i vækst. Således er den samlede bestand i kantonen på ca. 2.400 dyr, som er det højest registrerede i 15 år. ★

NORDAMERIKANSKE JAGT- OG CONSERVATION- ORGANISATIONER SVARER IGEN

USA: 35 førende nordamerikanske jagt- og conservation-organisationer har sendt et brev til US Fish and Wildlife Service, hvori de kraftigt modsætter sig en begæring indsendt af Center for Biological Diversity (CBD) og Natural Resources Defense Council (NRDC) om at forbyde al import, eksport og mellemstatslig forsendelse af vildt – helt eller i dele.

Begæringen indeholder bevidst ikke information om de mange bevarelsesmæssige og økonomiske fordele, som

international jagt giver, og den udnytter i høj grad COVID-19 pandemien til at misrepræsentere jagtsamfundet og dets interessenter. ★

Læs brevet her: <https://bit.ly/3pFu5IL>

Kilde: www.conservationfrontlines.org

KAMPAGNE MOD IMPORT, EKSPORT OG REEKSPORT AF JAGTTROFÆER

EUROPA: Samtidig med de 35 nordamerikanske jagt- og conservation-organisationers kamp har Humane Society International (HSI) i Europa startet en kampagne for oprettelse af jagtforbud. HSI har udviklet et flersproget kampagnekoncept sammen med det østrigske bureau Offroad Communications for at øge modstanden mod trofæjagt blandt de europæiske borgere. Kampagnen har til formål helt at forbyde import, eksport og reeksport af jagttrofæer. ★

Kilde: www.conservationfrontlines.org

3 dages duejagt 9.000 kr.

Bøffeljagt i Mozambique - ikke for tæsedrenge! Priser fra USD 12.000

Culljagt i Limpopo

Culljagt 1 Limpopo

Baseret på 4 jægere 5 jagtdage/
6 overnatninger

- 30 impala hundyr
- 5 zebra
- 5 wildebeest hundyr

Pris pr. jæger 25.000 kr.

Culljagt 2 Limpopo

Baseret på 4 jægere 5 jagtdage/
6 overnatninger

- 40 impala hundyr

Pris pr. jæger 21.000 kr.

Priserne inkluderer alle måltider og drikkevarer, al kørsel, vaskeservice, alle skind/trofæer, hvis man ønsker dette.

Ikke inkluderet: Fly, drikkepenge, riffelleje samt eventuel Covid -19 test i Sydafrika (ca. 500 kr.) Trofædyr kan tilføjes med en rabat på 15 % af listeprisen.

Alle jagter er inklusiv alle måltider og drikkevarer.

Pick up lufthavn er Johannesburg.

Kontakt for information og booking:

Matt van Vuuren
Tlf. +27 72 54 000 57
info@likhulusafaris.com

Dansk rådgivning:

Andreas Jensen
Tlf. +45 20 86 45 19
fladmosenmedia@gmail.com
www.likhulusafaris.com
www.likhulusafaris.dk

NÆSEHORN PÅ JAVA GIVER HÅB

INDONESIEN: To Java-næsehornskalve er blev optaget på video i Ujung Kulon National Parks jungle tidligere i år, fortæller miljø- og skovbrugsministeriet og vækker dermed håb om den truede arts overlevelse på længere sigt.

Ifølge ministeriet er en hunkalv, sandsynligvis mellem 3 og 5 måneder gammel, og en hankalv, hvis alder er anslået til omkring 1 år gammel, blev set på separate optagelser fra kamerafælder i Ujung Kulon National Park på den vestlige spids af Java Island.

»Dette er de første fund af nyfødte kalve af Java-næsehorn i 2021,« siger ministeriet i en erklæring. Ministeriet fortæller, at med bekræftelsen af de to kalve har Indonesien nu 73 Java-næsehorn – 40 hanner og 33 hunner. ★

Kilde: www.conservationfrontlines.org
og www.thejakartapost.com

HJORTEJÆGERE DELER DERES HØST FOR AT BRØDFØDE DE SULTNE

USA: Efterårets hjortejagtsæson er i fuld gang, og i mange amerikanske stater kan jægere donere deres nedlagte hjorte til lokale »fødevarerbanker«. Den positive indvirkning på sultne familier er enorm.

For eksempel har hjortejægere i Wisconsin siden år 2000 doneret over 94.000 hjorte, hvilket har resulteret i 3,8 mio. pund vildtfars. Wisconsin har et netværk af partnere til donation af vildtkød, herunder amsafdelinger for land- og vandbevarelse, velgørende organisationer, Hunt for the Hungry, USDA – Wildlife Services og flere andre deltagere, som alle hjælper med at implementere og administrere programmet.

I Pennsylvania skønnes det, at flere end 1,6 mio. mennesker ikke har adgang til den nødvendige mad. Netværket i Pennsylvania hedder Hunters Sharing the Harvest og er som Hunt for the Hungry en nonprofitorganisation. Her har man siden 1991 doneret omkring 2 mio. pund vildtkød til de mennesker, der ikke har nok mad. Der doneres i øjeblikket omkring 200.000 måltider årligt til sultne Pennsylvanere. ★

Læs mere på <https://dnr.wisconsin.gov>

GREY WOLF CONSERVATION UNDER REVIDERING I DET VESTLIGE USA

USA: U.S. Fish and Wildlife Service har netop afsluttet den indledende gennemgang af to indsigelser indgivet af NGO'er, om at liste grå ulve (*Canis lupus*) i det vestlige USA

som truede eller truede i henhold til Endangered Species Act (ESA).

U.S. Fish and Wildlife Service finder, at indsigelserne indeholder væsentlige og troværdige oplysninger der indikerer, at en ændring af ulvens status kan være berettiget, og vil igangsætte en omfattende statusgennemgang af den grå ulv i det vestlige USA.

Ulveforvaltning i USA har været meget omstridt, hvor nogle stater har øget antallet af ulvetags med henvisning til en stigning i ulvebestandens størrelse samt en negativ påvirkning af hovdyr og kvæg. Andre interessenter har så opfordret til øget beskyttelse af ulvene som en reaktion på den menneskeskabte ulvedødelighed!

Vi håber, at sunde vildtvildenskabelige fakta vil have effekt på beslutningen. ★

Læs mere her: www.fws.gov

INDSAMLING TIL CORONARAMTE NATIONALPARKER EN FIASKO

KENYA: Under Corona-epidemien blev alle indtægterne fra turister væk, næsten fra den ene dag til den anden. Dyrerettighedsorganisationer kom derfor på en idé med få velgørere til at »købe« et navn til nogle af de vilde dyr, for på den måde at skaffe penge til nationalparkerne. Indtægter fra jagtturisme findes ikke i Kenya, så det var ikke en mulighed.

Den 9. oktober fandt en elefant-navngivningsfestival sted, hvor firmaer, organisationer og private kunne finde pengene frem og donere. For at finansiere nationalparkerne skulle man rejse ca. 10 millioner EUR. Alt i alt fik man samlet 130.000 EUR sammen, hvilket var langt mindre, end arrangørerne havde regnet med. Dyrerettighedsorganisationerne har stor interesse i at give især »baby«-elefanter navne, idet man så menneskeliggør dem og derved håber på, at man kan begrænse jagten på dem. ★

★ JAGT GENNEM TIDERNE ★

Alaska for et århundred siden

UDFORDRENDE BJERGJAGT PÅ VILDFÅR har alle dage fascineret passionerede jægere. Således også amerikanske jægere for mere end 100 år siden, der tog på månedlange jagtexpeditioner til de nordamerikanske vildmarker i deres søgen efter eventyret.

Også dengang var den nyeste udstyrsteknologi i høj kurs. Riflen på billedet er en canadisk Ross – en rettrækker. ★

Jens Ulrik Høgh

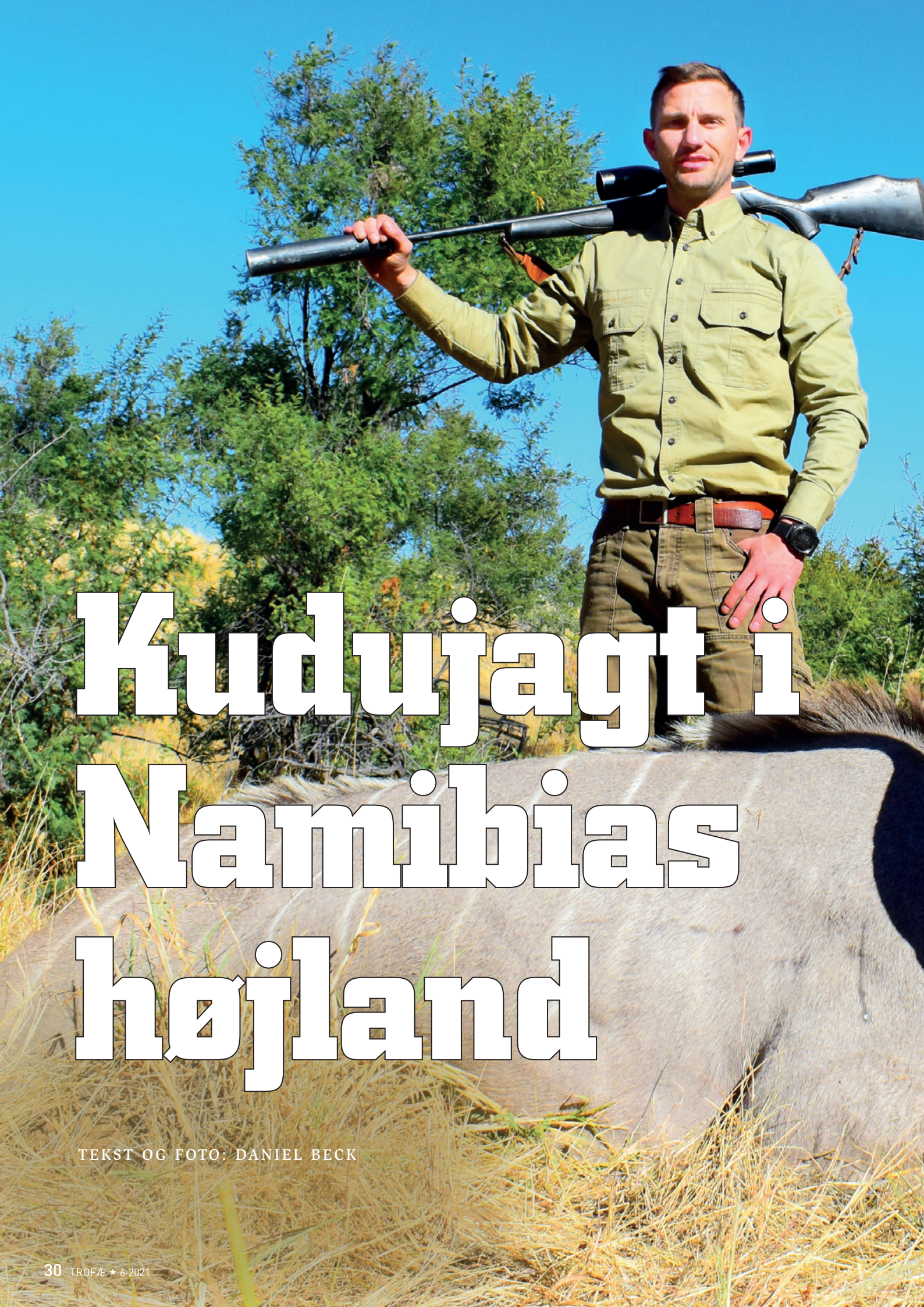
TRANSPORT AF JAGTTROFÆER

Vi klarer

- Import/Eksport ✔ Fortoldning
- Kontakt til konservator ✔ Dokumentkontrol
- Veterinærkontrol ✔ Alle veterinære tilladelser
- Forsikring ✔ Levering i hele EU
- CITES ✔ Gratis tags

Du skyder - Vi henter

+45 51 952 517 Info@labradorcargo.dk Ravnholtvej 57, 5853 Ørbæk www.labradorcargo.dk

Kuduijagt i Namibias højland

TEKST OG FOTO: DANIEL BECK

The grey ghost

VI VAR SIDST I JUNI MÅNED i Khomas Highland regionen i Namibia, hvor det på det tidspunkt er vintersæson. Det betyder ca. 25 grader om dagen og omkring frysepunktet om morgenen.

Jeg havde kudu, også kendt som »the grey ghost«, som min helt store drøm for turen. Jeg havde dog også en del andre arter på ønskelisten, og skulle det lykkes med en kudu, skulle det i hvert fald være en fed jagtoplevelse samt et godt trofæ til en skuldermontering.

Kudu tyr!

De første par dage i Namibia gik godt og det lykkedes mig at nedlægge et par stenbukke, 1 oryx, 1 bjergzebra, 1 vortesvin og nogle jackaler.

Jeg blev dog ret hurtigt opmærksom på, at de store kudutyre ikke hænger på træerne. Vi kørte en del rundt i højlandet, hvor vi de foregående dage havde været ude for at spotte og afsøge bjergsiderne og bakkedalene for kudu. Vi pürschede også op til strategisk gode udsigtspunkter for at spotte kudu. Og vi havde ikke spottet én eneste kudutyre med horn i en klasse, der var interessant til afskydning.

”

Jeg blev dog ret hurtigt opmærksom på, at de store kudutyre ikke hænger på træerne.

Vi havde til gengæld spottet lidt kudukøer og yngre tyre i flokke med 3-4 yngre tyre i. Vi skulle frem til den tredje jagtdag om aftenen, før vi spottede en interessant kudutyre. Vi kom kørende på vej til toppen af en bakkekam, hvorfra vi kunne spejde, da der pludselig løb 1 kuduko over sporet

Vi måtte vandre en del rundt for at komme til gode udkigsposter og spotte efter kudu.

Dansk design og produktion i hjertet af Danmark

Med 40 års erfaring indenfor våbenproduktion i bagagen, begyndte vi for 10 år siden produktionen af vores første og mest kendte lyddæmper: Nielsen Sonic 45, bedre kendt blot som "Sonic 45". I dag er vores lyddæmperproduktion vokset markant, og vi producerer nu 19 forskellige lyddæmpermodeller til alt fra kaliber .17 til .458. Som for 10 år siden, er vores fokus stadig holdbare, effektive og prisstærke lyddæmpere.

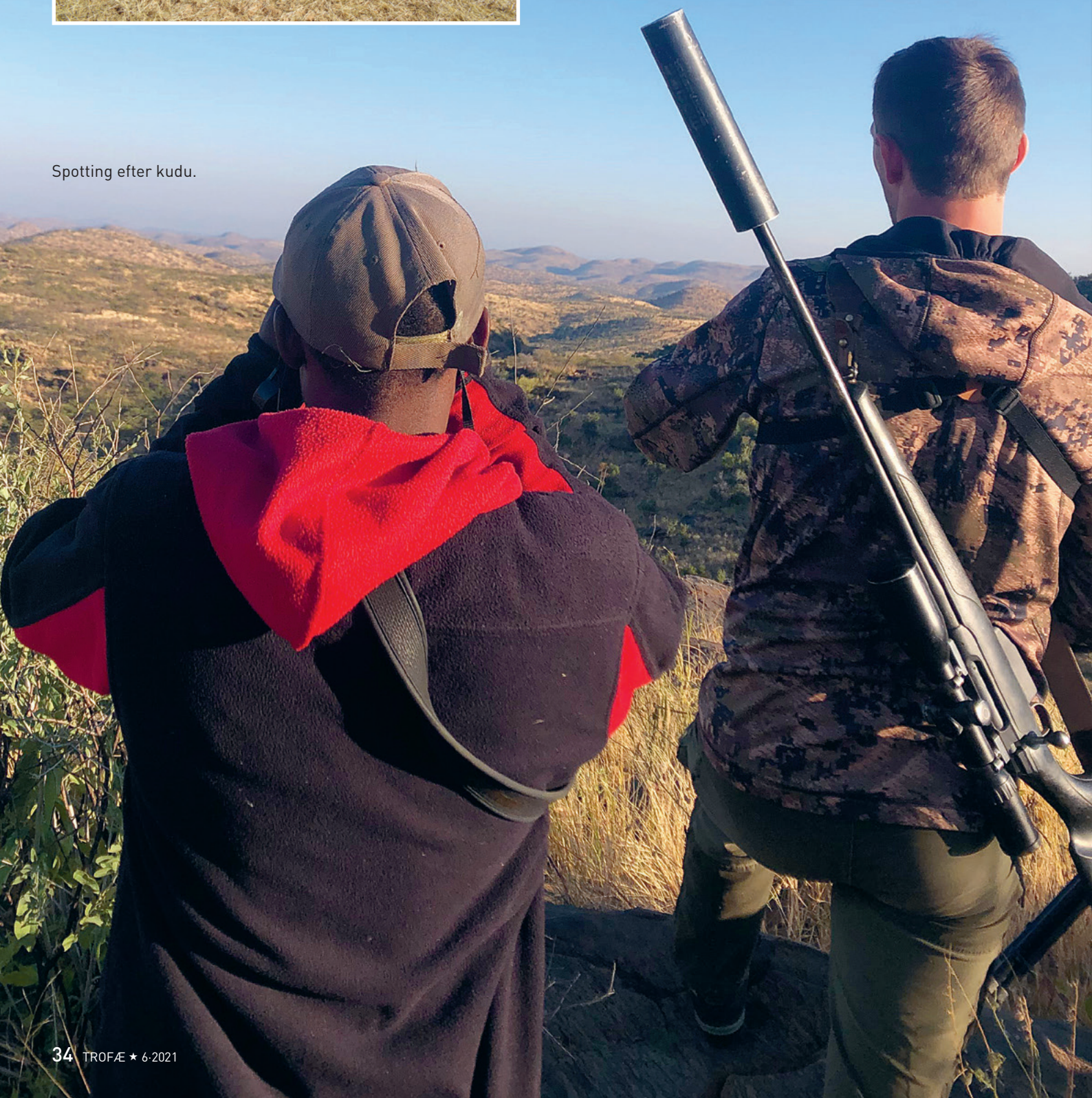
I dag omfatter vores produkter også justerbare rekylbremser, blyfri projektiler til jagt og bane samt færdigladd ammunition til jagt. Og der kommer løbende flere produkter til. Naturligvis til stærke priser og stadig med design og produktion i Danmark.

Toyota Land Cruiseren var meget pålidelig, lige med en enkelt undtagelse, da vi løb tør for benzin. Det kan vi dog ikke klandre Toyotaen for. Lidt frisk benzin og vi var kørende igen.

Spotting efter kudu.

vi kom kørende på, ca. 50 m foran bilen. Vi stoppede og så 3 yderligere køer springe over. Herefter ser vi en rigtig stor kudutyr med høje snoede horn hoppe direkte over sporet og følge efter køerne. Det satte gang i adrenalinen!

Jeg havde aldrig før set en stor kudutyr i virkeligheden, og den var større både af krop og opsats, end jeg havde regnet med. De løb ned i en lille bakkedal med tætte buske og forsvandt. Vi sad lidt og snakkede omkring hvordan vi skulle prøve at finde dem igen.

Vi blev enige om at gå rundt om bakkekammen, for at komme ind på god afstand og i god vind af flokken.

Shoot?

Det virkede håbløst at prøve at finde kuduerne igen i det tætte buskads i lavningen, og der var en ret god sandsynlighed for, at de var rendt over bakkekammen og om på den anden side, og så kunne de jo være over alle bjerge.

Men det skulle prøves, da jeg helt sikkert gerne ville skyde lige netop denne kudu! Efter 1/2 times pürsch igennem det høje visne græs og løse sten, var vi kommet om på den rigtige side af kammen og i god vind. Så nu pürschede vi ned mod bakkedalen og de tætte tornebuske hvor kuduerne løb ind.

Da vi var ca. 250 m fra buskadset, ser vi pludselig en af køerne på vej ud af buskadset og i det næste trådte

kudutyren ud og stod med bredside til og kiggede direkte op mod os. Jeg fik riflen lagt op i Viper-Flexen og satte trådkorslet lige under rygsøjlen for at kompensere for afstanden. Hjertet hamrede derudad, og jeg manglede bare det forløsende ord »shoot«!

Men det nåede ikke at komme og kudu'en løb fra stedet med hornene lagt tilbage langs ryggen, og vi så den aldrig igen.

Kudu'en havde kridhvide spidser og var sindssyg flot. PHen sagde, at jeg godt kunne have skudt den, men at den formentlig ikke var så gammel. Sådan er jagt og der var ikke andet at gøre end at glædes over den fede jagtoplevelse, vi havde haft.

Det var et virkelig smukt dyr, både i pels med den brune/grå farve og hvide striber ned langs siden til de kæmpe ører og snoede horn. Jeg var ikke i tvivl, vi skulle sætte alle segl ind for at jeg kunne få en kudu, så måtte de andre arter vente!

Der er jo altid muligheden igen en anden gang

Dag 4 om morgenen kørte vi ud, mens det stadig var mørkt med kurs mod de højeste »bjerge« i området. Da solen akkurat kikkede frem, var vi ved bjergene og klar til at spotte efter kudu.

Når man sidder på en bakkekam i Namibia, var det

svært at forstå, hvordan de her kæmpe dyr bare kan forsvinde som dug for solen. På trods af det høje græs og tornebuske, syntes man jo nok, at man ville kunne spotte dem. Vi så mange oryx på bakkerne og red hartebeest i horisonten. Men ingen kudu'er.

Jeg begyndte så småt at indstille mig på, at det måske ikke blev på denne tur, jeg ville få en kudutyr med hjem. Det positive i det ville selvfølgelig være, at vi kunne komme tilbage til et besøg mere efter »the grey ghost«, hvor tilnavnet begyndte at give mere og mere mening.

I think I saw a bull?

Vi var egentlig på vej tilbage mod farmen for at få middagsmad inden eftermiddagsjagten, da PHen Hendricks slår i taget og Land Cruiseren stopper.

Vi sad begge på stolene bag på ladet. Hendricks udbryder: »I think I saw a bull«. Jeg var ikke helt overbevist, da han normalt var noget mere klar i spyttet, hvis han havde set noget spændende. Jeg havde ikke set noget og Eric der kørte, havde heller ikke set noget.

Hendricks insisterede på, at vi skulle prøve at gå op og kigge, da han syntes at have set kroppen fra en stor kudu. Hvis nu han havde ret, skulle chancen i hvert fald prøves.

Vi pürschede op langs en bakkekam, der var ret stejl. Vi gik forsigtigt og Hendricks blev ved med at kigge ned mod det samme sted ca. 300 m længere fremme og under os. Vi stoppede mange gange og undersøgte dalen med kikkerten, men der var intet tegn på liv. Da vi nærmede os stedet, hvor Hendricks mente at have set noget, var der heller intet.

Så vi fortsatte lidt længere op af kammen, da vi pludselig hørte sten skride under os.

Hendricks kiggede direkte mod Eric og mig, og pegede. DÉR! Nu kunne jeg se den, den stod med halvdelen af kroppen dækket bag en busk. Jeg kunne kun se bagdelen. Det betød så også, at den ikke kunne se os.

Jeg tog skydestokken op og lagde an til skud, hvis den skulle træde frem. Jeg målte afstanden: 68 m! Jeg hviskede, om det var en stor tyr, og Hendricks svarede ja. Men ikke vildt overbevisende, så jeg tænkte at jeg lige ville have et ordentlig kig, inden jeg trykkede på aftrækkeren, skulle den træde frem. Solen bagte direkte ned på os, og det var som at stå i en gryde og vente. I denne situation føltes sekunder som minutter og minutter som timer. Jeg var dog HELT KLAR!

Da tyren endeligt trådte frem, var den svær at vurdere, da vi stod meget lodret over den. Jeg havde svært ved at vurdere længden på hornene. Hendricks og Eric var dog ikke i tvivl og de hviskede begge samtidigt: »SHOOT-BIG-OLD«!

Jeg kunne godt se, at hornene drejede noget rundt og jeg kunne se de lyse spidser. Jeg stode på deres vurdering og klemte aftrækkeren. Da Saueren smældede, så jeg en kæmpe kudu vælte direkte til jorden, som ramt af lynet.

Watch out!

Endelig lykkedes det. Der blev uddelt krammere og det var en forløsning, at det lykkedes.

Da vi kom ned til kudu, lå den til min store forbløffelse og kiggede. Hendricks nåede lige at råbe »watch out«, da den prøvede at komme på benene og kastede med hornene, så vi må hoppe til siden. Jeg tog en hurtig beslutning og skød den ind fra ryggen. Kort efter åndede den ud. Og der blev helt stille i dalen.

Vi satte os og fik pulsen ned, inden vi tog nogle billeder. Nu kunne det hårde arbejde begynde med at flytte sten og få bakset Land Cruiseren ind, så vi kunne få spillet sat om bagbenene og få trukket kudu op på ladet. Da ladet var for kort til at vi kunne

trække hele dyret op, måtte vi 3 mand løfte i kudu for at få den læsset. Der fandt man virkelig ud af, hvor stort et dyr det var, hvor kraftig en nakke sådan en tyr har, og ikke mindst, hvad bare nakke og hoved vejer! Da tyren var

læst og vi var på vej retur til lodgen, kunne glæden få frit løb og min store drøm var hermed gået i opfyldelse.

Efter skuddet

Behøver jeg fortælle, at om aftenen, hvor jeg nedlagde kudu om morgenen, spottede vi selvfølgelig 2 store kudyre på hver sit område – SAMME AFTEN! Det var svært ikke at blive lidt i godt humør ved tanken om, hvor hårdt vi har måttet arbejde, op og ned ad bakker for at spotte og finde en kudyre.

Jeg er rigtig glad for min nedlagte kudu, og vi lavede en løselig opmåling tilbage ved lodgen, som lå på ca. 50-51 tommer. Så det bliver spændende med en officiel opmåling ved hjemkomst. ★

★ FAKTA OM JAGTREJSEN

Land: Namibia

Jagtområde: Khomas Highland

Tidspunkt: Juni/juli 2021

Vildtarter nedlagt på turen: Vortesvin, oryx, bjerg zebra, common duiker, steinbok, kudu, bavian, red hartebeest, jackal, nilgæs, guinea fowl, frankolin.

Jagtrejsebureau: Vigsbjerg Safari / Khomas Highland Hunting Safaris PH / Tracker: Hendricks / Eric

Våben / kaliber: Sauer 202 / 300WM med lydæmper

Sigtekikkert: Schmidt & Bender 3-12 × 56

Håndkikkert: Swarovski 10 × 42 el-range

Skudafstand kudu: 68 m

Konservator: Trophaendienste i Windhoek Namibia

Speditør: Labrador Cargo

Lyse spidser og flotte kurver på hornene.

Under skinningen og slagtingen kan man virkelig se kropsstørrelsen på en kudu.

Tilbage i lodgens bar blev der hygget med ejeren af Khomas Highland Hunting Safaris, Philip Hennings.

Bæverjagt

– kom godt i gang

Tyve års skandinaviske bæverjagter har givet Henrik Larsen erfaring med den store gnaver. Henrik giver her nogle tips og råd til en succesfuld bæverjagt.

TEKST OG FOTO: HENRIK LARSEN

Godt begyndt er halvt fuldendt

Bæverjagt er forårsjagt. Af hensyn til fremkommelighed for is, sne og efterfølgende højtstående smeltevand, foretrækker Henrik at jage bæver fra sidst i april til sæsonslutningen i maj. At natten tillige er kort og lys forøger bare chancerne for en succesfuld jagt.

Bævere lever i familiegrupper på ca. 4 – 8 individer. Bæverne bevæger sig ofte inden for et begrænset område, og der kan på lange vandløbsstrækninger være nærmest tomt for bævere. Hvis jagtudlejereren ikke kan udpege oplagte jagtsteder, er det en god idé at trave jagtområdet igennem, for at lokalisere områder med god bæveraktivitet. Frisk gnav, afbarkede pinde, småsøer med friske grene på dæmninger og hytter afslører bæveren. Men, undertiden er det eneste tegn på bæveraktivitet enkelte friske vandplanter, der er revet op.

Det kan betale sig at afsøge de små vandløb i terrænet.

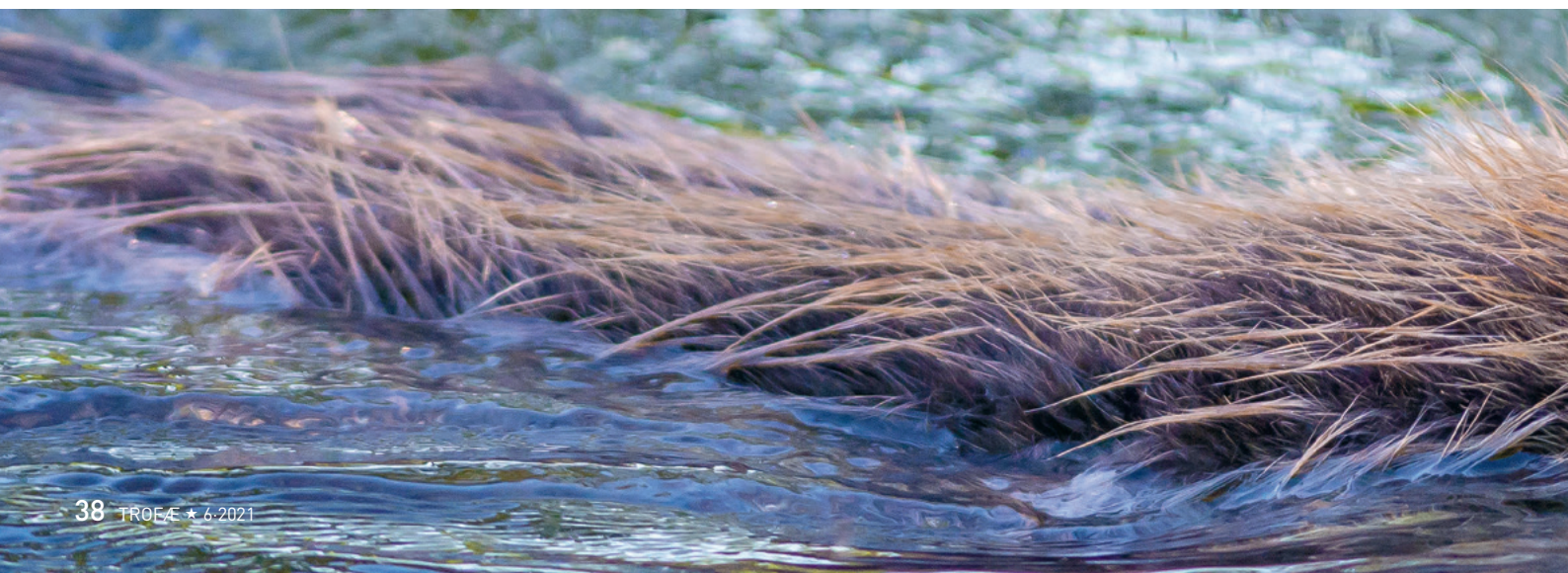
Efter lange strækninger uden det mindste tegn på bæveraktivitet kan man pludselig stå i et ujaget bæverparadis af opstemmede småsøer.

Forstyr ikke jagtstedet

Når man har lokaliseret et lovende jagtsted, gælder det om at forstyrre så lidt som muligt. Undgå at gå helt frem til hytten, dæmninger og bæverens spisesteder, hvor der ligger frisk-afbarkede småpinde og løse vandplanter. Man bør i stedet finde et oplagt pass, 10 – 25 meter fra vandet, med god oversigt og skudmuligheder. Jagten er anstands-jagt, men der er selvfølgelig mulighed for at pyrsche, hvis bæveren er aktiv uden for skudhold.

Det er altafgørende, at bæveren ikke kan få fært at jægeren, hvorfor man altid skal sidde i »god vind« og gerne nogle meter over vandet. Bæveren er derimod ikke særlig følsom overfor langsomme bevægelser og en lettere knasende pyrsch.

Opdager bæveren jægeren, vil den forsvinde med et or-

dentligt hale-klask mod vandet. Udløses hale-klasket derimod ikke af jægeren, skal man ikke tage notits af det, og meget ofte vil bæveren atter dukke op i løbet af få minutter.

Det er fristende at fjerne eventuelle kviste og småtræer, der måtte befinde sig i skudfeltet på passet, men det er Henriks erfaring, at man bør røre mindst muligt. Vælger man alligevel at fjerne grene, skal man kun berøre den del der fjernes, og afklippet bæres mindst 100 meter væk fra vandet.

Bæveren har en helt utrolig skarp lugtesans, der let registrerer, hvis et menneske har brækket grene, fingereret ved vegetationen eller tisset nær passet. Hvis bæveren lugter, der har været »ugler i mosen« vil den ofte undgå stedet i dagevis.

Udnyt jagttiden

Det siges, at bæveren er nataktiv og kun kan jages i skumringen. Det er imidlertid Henriks erfaring, at bæveren kan komme mens solen endnu står højt på himlen, ligesom den tit træffes langt hen på den lyse morgen. Henrik jager derfor bævere fra omkring kl 19 og frem til mørket kommer. Om morgenen lister han på plads i det første skær af dagslys og han bliver siddende til ved 8-tiden.

Bæveren kommer

Bævere falder godt ind i naturen, de er forsigtige og færdes diskret. Undertiden opdager man bæveren, når den kommer svømmende med det øverste af hovedet i vandspejlet. Andre gange vil man opleve, at bæveren pludselig ligger midt i søen og sikrer med vippende snude.

Ofte vil bæveren kun blive afsløret af ganske små tegn. Ringe i vandet, der ikke er større end ringene fra de ynglende skrubbudser, kan stamme fra snuden af en stor bæver. Andre gange kan små ringe, der spreder sig i vandet ved en stor »græstue«, hytte eller dæmning, vise sig at stamme fra en bæver, der sidder i vandkanten.

Svage duvninger og bløde, dybe, dønninger i vandspej-

Undertiden er det eneste tegn på bæveraktivitet løsrevne vandplanter.

let ud for hytten eller i små vandløb er et næsten sikkert tegn på at bæveren svømmer under vandet.

Jægeren, der gransker de små tegn i vandet med håndkikkerten vil opdage flere bævere, end ham der affærdiger tegnene som ænder eller gydende gedder og skrubbudser.

Skyd bæveren på land

Meget ofte vil bæveren svømme frem og tilbage og sikre med vippende snude få meter fra den ventende jæger. Det er selvfølgelig fristende at skyde til en svømmende bæver ti meter borte. Men, træfområdet på en svømmende bæver er på størrelse med svovlet på en tændstikæske og risikoen for en anskydning er stor. Anskydes bæveren vil den dykke øjeblikkeligt og mulighederne for eftersøgning er stort set ikkeeksisterende. Er man »heldig« at dødskyde bæveren i vandet, vil den undertiden synke umiddelbart efter skuddet, og næsten altid være tabt.

Godt på vej til en succesfuld bæverjagt.

Råvildt-kaliber passer fint.

Bævere SKAL derfor skydes oppe på land eller når den sjapper afsted i et meget lavvandet område. Placeres skuddet midt på boven plejer man at få en god knald og fald effekt.

Krampetrækninger og kraftige slag med halen kan få bæveren til at glide i vandet efter skuddet. Sker det i et stillestående, lavvandet område er det sjældent problematisk at bjærge den forendte bæver. Plumper bæveren derimod i dybt strømvand, gælder det om at få den bjærget hurtigst muligt. Til dette formål medbringer Henrik altid en lille teleskopisk fiskestang, der er monteret med et flydende bobleflåd i enden af en 0,35 mm fiskesnøre. Et lille stykke over/foran bobleflåddet sidder en stor og meget spids, trekrog. Da sekunder kan være afgørende for en heldig bjærgning, står fiskestangen altid klar til kast på passet.

Når fiskestangen er i aktion, kastes boblen og trekro-

gen ud over bæveren og linen spoles ind. Forsøg ikke at rykke krogen ind i bæveren, men træk den over bæveren i et langsomt tempo. Hvis den store trekrog er sylespids, vil den næsten altid få greb i bæveren i først forsøg, hvorefter bæveren forsigtigt trækkes i land i en glidende bevægelse.

Bævere vil ofte forende i skuddet, men skulle man stå med en anskudt bæver, må man ikke forsøge at bjærge eller holde den med arme og ben. Bæveren har et meget kraftigt bid med tænder som stemmejern og kan tilføje jægeren meget alvorlige bidskader.

Transporter bæveren i en rygsæk

En årsbæver vejer typisk 4-5 kg og er let håndteret. En to-års bæver, der vejer 10-12 kg, bliver hurtigt træls at gå med. En voksen bæver vejer typisk 16-22 kg og er uhåndterbar i jagtmarken. Henrik medbringer altid en god rygsæk til transport på bæverjagten. Da en nedlagt bæver ikke lugter særligt godt, er våd og ofte blodig, stopper han den i to - tre plasticsække, inden den kommer i rygsækken.

★ GREJET

Det kræver ikke en masse specialudstyr at jage bævere, men her er hvad Henrik finder nyttigt og praktisk:

- Riffel med lysstærk kikkert i »råvildt-kaliber« er fint til bæver
- Stol, skydestok og håndkikkert er næsten uundværlige
- Plastflaske med talkum eller aske kan afsløre den mindste vind
- Teleskopisk fiskestang, klargjort med flydende bobleflåd og stor sylespids trekrog
- Rygsæk med kompas, pandelampe, plasticsække (til bæveren), foldesav, madpakke og kaffe
- Lange, varme, gummistøvler
- Skalpel med ekstra blade til flåning
- Nogle kilo salt til at konservere bæverskindet

Tag vare på den nedlagte bæver

Bæverskind er smukke trofæer og velegnede til huer, veste og andet pelsværk.

Det er derfor vigtigt, at bæveren behandles rigtigt fra starten. Da bævere er godt isolerede, bør de flås relativt hurtigt efter jagten. Henrik flår sine »morgen-bævere« efter middagssøvnen, mens »aften-bævere« flås næste morgen.

Det er egentlig forkert at sige: »Flå en bæver«, for man kan faktisk ikke flå noget som helst af en bæver. Alting skal skæres af, hvilket let tager et par timer, hvis man ikke er rutineret.

Rawplugs er gode, når den sylespidse trekrog skal transporteres.

Start med at skære poterne af bæveren og læg et snit hele vejen rundt om halen. Herefter lægges et flåsnit langs midten af bugen fra hage til hale, og så er det bare at gå i gang med at skære skindet af bæveren. Til det arbejde foretrækker Henrik en kirurgisk skalpel, hvor bladet skiftes efter behov. Bæveren er udstyret med et fedtlag under skindet, og af hensyn til den efterfølgende skindberedning, er det meget vigtigt at fedtet forbliver på bæverkroppen. Da det er vanskeligt at skære fedtet af det flåede skind, kan det anbefales, at man skærer langsomt, forsigtigt og omhyggeligt mellem fedt og skind i første omgang.

Bæverskindet kan enten fryses eller saltes/tørres, inden det afleveres til konservator eller garveri. Forsøg aldrig at fryse et saltet skind, det giver let surskader og hårtab på skindet.

Hvis skindet saltes, er det vigtigt at få saltet ud i alle hjørner og kroge, ligesom det er vigtigt at alt fedtet er fjernet, da saltet ikke trænger gennem fedt.

Henrik foretrækker at salte sine bæverskind. Et godt saltet og tørret bæverskind, kan holde sig i månedsvis ved stuetemperatur, inden det garves.

Kraniet udgør et sjovt trofæ, men husk at de store gnævertænder skal renses for indhold og fyldes med varmlim, voks eller stearin, for at undgå at de sprækker.

Kødet fra unge bævere kan udmærket spises, men bør renses for fedt, ligesom man skal udgå det kommer i kontakt med bæverens gejl- og oliekirtler, der sidder ved haleroden. ★

Bæverskind kan blive til en lækker jakke!
Redaktøren agerede model på dagen.

Nordisk Safari Klubs formand fylder 60 år

AF FREYA ASKJÆR

Vores formand for Nordisk Safari Klub, Christian Jensen, har netop rundet et skarpt hjørne, og jeg har talt lidt med ham om det at fylde rundt. Alderen er dog ikke noget, der vægter særlig meget hos Christian, der som forventet siger:

»De 60 år ... jah, der er jo ikke noget at gøre ved det. Alternativet er værre, selvom jeg ikke har prøvet det. Det handler vel om at få noget ud af det, livet altså, og det kan man jo selv gøre noget for.«

Alderen er ikke noget, der fylder hos Christian på nogen måder. Han vil dog gerne holde sig lidt i form, så det ikke er for hårdt at tage til f.eks. Skotland i det ujævne terræn, eller at begive sig ud på jagtrejser, der faktisk kræver noget af formen.

Jeg spørger Christian, om der er noget, han synes han skal nå inden en vis alder.

Naaaih, ikke sådan rigtigt, siger han. Som helt ung sagde han til sig selv, at der var tre ting, han ville nå: at skyde en sortbjørn i Canada, at skyde en oryx i Afrika, og at sejle op ad Amazonfloden. Da han så var på sin første tur til Sydafrika, skød han en oryx, og han har også skudt en sortbjørn i Canada. Så er der bare sejlturen og ja, den hæster ikke.

Christian har ikke rigtig en liste med dyr, han gerne vil skyde. Der er selvfølgelig drømme og planer, men Corona er kommet lidt i vejen og har udsat mange ting.

Meeen, en gammel Kamchatka brunbjørn kunne nu være spændende, synes han.

Ellers er det vigtige for Christian og hustruen Vivi, at komme ud og prøve noget andet og noget nyt. Nye terræner og nye revirer, nye lande med andre jagtkulturer og andre vildtarter måske. Det er mere det end en liste med ønsketrofæer, der trækker de to ud i verden efter oplevelser.

Altid jæger

Christian har altid været jæger. Han er vokset op på en landejendom, og selvom hans far ikke gik på jagt, så var det alligevel sådan noget, man gjorde som knægt dengang. Så det gjorde Christian også. Der var dog ikke noget med at få jagttegn dengang – det gik man ikke så højt op i. Jagttegnet kom dog til senere, da Christian blev voksen. Der skulle være orden på tingene.

Han startede med luftbøssen og skød fugle, som man jo gjorde dengang. Det næste blev så, at han købte sig en salonriffel for sine sparepenge, og selvom hans far bestemte ikke var vild med våben, så blev jagt alligevel en okay ting, da Christian en dag kom hjem med en hare.

Det var dengang, man kunne købe haglbøssen hos isenkrammeren og patronerne i Brugsen. Det holdt da også lige indtil Harald Nyborgs kataloger begyndte at komme ind ad døren, og man pr. postordre kunne bestille sin næste haglbøsse. Sikke meget, tingene har ændret sig med tiden.

Man skal jo starte et sted

Jagten har Christian og Vivi altid haft sammen. Da de mødtes i tidernes morgen, var der dog ingen af de to, der gik på jagt. Eller det vil sige, Christian var jo jæger, men var ligesom holdt op i de år, hvor de fleste drenge har mere travlt med at kigge efter piger, end at rende rundt ude i naturen med bøssen over armen. Men efter de to havde mødt hinanden og der kom lidt ro på i starten af 80'erne, begyndte jagten at trække igen – og Vivi var helt med på den. De blev da også ret hurtigt enige om, at jagten og rejserne var det, de gerne ville.

De to unge mennesker startede dog ud med at tage på en charterrejse sammen til Tunesien. Det lød jo meget godt, men undervejs blev de lynhurtigt enige om, at det slet ikke var noget for dem at tage med de gamle tanter ud og kigge på kludehandlere og væverier.

Næste gang, de to unge mennesker rejste ud, tog de til Norge på bæverjagt. Det kom i stand efter et foredrag i Nordisk Safari Klub, hvor den gamle apoteker fra Aalborg, Ole Bak, havde holdt et foredrag om, hvor let man kunne komme til Norge på bæverjagt. Det var tilbage i 1991, og det var Christians første møde med NSK.

Som helt unge mennesker var der ikke meget at slå til søren med, men på jagt ville de. Det var lige omkring det tidspunkt, hvor muren faldt, og det var derfor billigt at bestille en tur til det gamle Østtyskland på gåsejagt. Men lige inden de skulle afsted, ændredes jagtloven i Østtyskland, så den blev som i Tyskland. Det betød, at gåsejagt nu pludselig var forbudt i Østtyskland.

Turen var købt via Diana Rejser, som lavede turen om, og nu kom Christian og Vivi i stedet til Polen for at skyde hundyr. Det blev så deres første rigtige jagtrejse, udover bæverjagten i Norge.

Afrika betyder noget særligt

Christian fortæller, at han er glad for nu at have fået mere frihed til at kunne rejse mere. At rejse ud i verden er fantastisk, det er sjovt at komme ud og se noget nyt, men det er så sandelig også sjovt at komme ud og besøge nogle af de gamle steder. Nogle af dem, de har mødt, er blevet venner og nogle af dem endda rigtig gode venner, selvom de bor på den anden side af jorden.

Der er stadig så mange nye oplevelser, der venter – det er jo helt uendeligt, hvor man kan rejse hen i dag.

Afrika har vundet en stor plads i Christians hjerte. Han og Vivi tog en PH-uddannelse dernede, og Afrika er bare et ganske specielt sted. Der er meget vildt, man kan jage i skjorteærmer, og sidde ude og hygge sig om aftenen. De fleste steder er tingene jo helt ordentlige og de har efterhånden fundet nogle steder, hvor man går på »rigtig jagt«, som de begge to virkelig holder af. Det er ikke trofærerne som sådan, men oplevelserne, Christian og Vivi går efter, og dem får de blandt andet i Afrika.

Vi skal gøre en forskel

Noget af det, der virkelig er vigtigt for Christian, når vi taler om Nordisk Safari Klub, er Conservation projektet. Det er et rigtig godt projekt, og det skal bare op at køre på fuldt blus, så vi bliver kendt for det ude i verden. Vi vil noget med Nordisk Safari Klub og jagten – og derfor skal vi også gøre noget. Conservation er noget af det, der er virkelig vigtigt for jagtens fremtid, og derfor er det vigtigt for os.

Og så er der lige Nordisk Safari Klubs 50-års jubilæum i 2022. Der skal skabes de allerbedste rammer for at fejre det, og det er Christian helt sikker på også vil ske. Det er helt sikkert noget, der kommer til at fylde de første måneder i det nye år.

Om at blive gammel

»Ved du, hvordan man bliver gammel, bedstefar?« Neej, svarer bedstefar.

»Man skal bare sætte sig til at vente længe nok«.

Christian Jensen og hans barnebarn på 8 år i en lille snak om det at blive gammel.

Og hvis det er sådan at blive gammel, så tror jeg egentlig ikke, Christian bliver sådan rigtig gammel. Han slår mig ikke middelbart som en, der bare sætter sig ned og venter.

Næh, han vil hellere ud og pürsche, med jagtstøvlerne snøret godt til og rygsækken på på ryggen. Ud i vildnisset eller naturen, hvor oplevelserne venter. ★

Tillykke med fødselsdagen, Christian.

I Estland på efter elgtyre

brunstjagt

A photograph of a moose with large, reddish-brown antlers standing in a field of tall grass. The moose is shown in profile, facing right. The background is a dense field of tall, yellowish-green grasses. The lighting is warm, suggesting late afternoon or early morning.

Thomas har været på elgjagt i Sverige gennem 20 år uden afbrydelse og har skudt mange elge gennem tiden. Han synes stadig, det er spændende, men det er også spændende at prøve noget nyt. Så da Thomas' ven Kenneth spurgte, om han ville med til Estland på kaldejagt efter elgtyre, var svaret JA!

TEKST OG FOTO: THOMAS RUBÆK

Over stok og sten i en vild ombygget jagtbil

MIN VEN KENNETH har en privat jagtforbindelse i Estland. Reni bor i byen Viljandi, som ligger to timer syd for hovedstaden Tallinn. Han er jæger fra Tallinn-området – en »Tallinnban-jæger«. Han er medlem af to jagtklubber på hver ca. 10.000 hektar og de har en afskydning på 70 elge årligt, herudover bjørn, vildsvin og 110 rådyr.

Området er helt fladt med enormt store skove, meget sump og myr. Der er mange afvandingskanaler og meget nyskov på 10 til 30 år, så der er masser af mad og gemmesteder til elgene. Vi havde planlagt tre jagtdage i Estland, først to dage med kaldejagt på elgtyre morgen og aften, og til sidst en drivjagtdag for den lokale jagtklub med et større antal lokale jægere.

Da det endelig blev den 28. oktober, var jeg bare klar. Kufferten var pakket, riflen skudt ind, og papirerne klar til afrejse. Det startede også rigtig godt i lufthavnen, Kenneth havde lige købt ny dobbeltriffel, og jagtforretningen var kommet til at skrive et forkert serienummer i våbenpas og våbentilladelse, men det klarede toldvæsenet og politiet meget smidigt med en ud- og indførelsestilladelse af riffel.

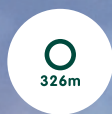
Vores ven Reni, med en professionel fortid i det russiske militær.

I Tallinn blev vi hentet af vores ven Reni, der ankom i sin ombyggede VW jagtbus med alt i terrænudstyr. Og så gik den vilde jagt ellers sydpå med 120 km/t, overhalede på fuldt optrukne linjer og hjattænder. Vi kørte dog kun 100 km/t igennem byerne, og så igen 120 i timen på grusvejene. Men som han sagde, så levede han jo stadig som 53-årig.

Plasthorn og højbrunst

Først skulle vi på skydebanen og have det obligatoriske skydebevis. Her så vi lidt forskellige våben og der var nogle spændende kalibre og rifler imellem. Herefter kørte vi hjem til Reni privat, hvor der var aftensmad og overdragelse af de medbragte gaver. Der var også lidt godt til fru – man skal jo smøre chefen.

326m

EL RANGE WITH TRACKING ASSISTANT BANEBRYDENDE PRÆCISION

SEE THE UNSEEN

SWAROVSKI
OPTIK

Renis jagtejendom, hvor vi boede under jagten.

De to Talibanjægere, som passede på os med revolver i bæltet.

Renis ombyggede jagt-Toyota 4 x 4.

Da vi havde spist, kørte vi langt ud i skoven, hvor Reni havde en helt ny og flot jagthytte, som jeg nu nok hellere ville kalde et sommerhus. Her skulle vi bo de næste dage.

Reni havde sat to lokale jægere til at passe på os, da han selv skulle rejse til Colombia med sin kone den efterfølgende dag. Det betød døgnbemanding uden for døren med fast 9 millimeter revolver i bæltet, for sikkerheden skulle jo være i top.

Selve kaldejagten på elgtyre gik ud på, at vi to og to kørte rundt til forskellige spot i skoven og med plasthorn kaldte på elgtyre. Vejret var perfekt til det, +5 grader, en let vind, og det var stadig højbrunst i Estland. Den første morgen så jeg en 2+2 elgtyr, som jeg takkede nej tak til, da vi kun havde licens til én tyr hver. Om aftenen så jeg ingenting, og Kenneth så slet ikke noget den dag.

Den følgende morgen, var jeg ude med jagtchefen, som var en erfaren jæger på ca. 35 år. Meget kompetent, og han havde selv skudt en 9+9 elgtyr ugen før, så han var glad.

Det første sted, vi skulle prøve lykken, var ved en stor myr med 1,5 meter høje siv, spredte småtræer og skoven cirka 200 meter ude. Da vi kaldte, kom der straks svar fra en elgtyr inde fra skoven, og i løbet af de næste 30 minutter kom tyren stille og roligt tættere og tættere på, hvor den forsøgte at cirkle om os og få vind.

Kun én tyrelicens!

Jagtchefen fortalte, at det med sikkerhed var en stor gammel tyr. Med ét stod tyren pludselig på 60 meter i tasmørket, med front til os og vejrede efter fært. Han stod og sikrede, og hvis han vendte rundt, havde han kun fire meter til sikkerheden i krattet. Jeg stod med min dobbeltriffel i kaliber 7×65R, og jeg valgte at tage et frontskud, som blev fulgt op af en bladskud, som tyren med sikkerhed tegnede på.

Normalt er jeg absolut ikke til frontskud, da der er stor chance for anskydning, men her var der ikke så meget betænkningstid, og jagtchefen bakkede mig op i min beslutning. Vi vurderede, at det minimum var en 5+5, og den havde skovle på begge sider. Vi gav den lige ti minutter, før vi gik ned. Vi fandt schweiss med det samme og fulgte det ind i skoven, som var totalt vildnis. Jagtchefen ringede derfor efter en elghund til eftersøg, samt 4 jagtgutter fra jagtklubben.

Fire timer senere og en masse flytten rundt i skoven, havde vi stadig ikke fundet tyren. Problemet var, at tyren var løbet ind i en ufremkommelig sump med bundløse afvandingskanaler, småmoser – absolut ikke fremkommeligt for mennesker. Vi kunne se på jægerens GPS, hvordan hunden cirklede omkring en bestemt mose, men da vi tog

hjem, var tyren stadig ikke bjærget. Ekstremt ærgerligt og det var første gang i mit lange jægerliv, at jeg har måttet notere dette på mit jagt-CV – øv!

Sort nat i majsmarken

Det blev aften, og jeg havde ingen tyrelicens tilbage, så det blev til vildsvinejagt i stedet. Jeg blev kørt ud på en stor majsmark, som var blevet høstet og så pløjet. Den lokale bonde havde ladet tre rækker majs á 200 meter stå. Der blev udpeget en stige, jeg skulle sidde i, og så kørte de øvrige et andet sted hen med Kenneth. Det var næsten vindstille og overskyet, og da det var blevet rigtig mørkt, vågnede skoven. Uden kikkert kunne jeg intet se, og jeg havde kun taget min 8×42 ZEISS med. Jeg havde min Swarovski 1,24×4 på riflen, med grøn spotlight belysning på toppen, men alt var bare sort nat.

Efter noget tid syntes jeg, der var noget, der forlod skoven, og jeg kunne så ude på 150 meter se nogle sorte pletter bevæge sig. Ned ad stigen og afsted ind i mørket. Vinden var god, og det var lydløst terræn at pürsche i, så efter noget tid mente jeg, at afstanden var ok til skud, så op med riflen og tænde lyset. Men grisene var for langt ude, så der blev slukket igen med det samme. Jeg pürschede mig videre frem på dem, men de trak stille og roligt væk fra mig, samtidig med at der kom flere vildsvin ud af skoven, så jeg var lidt presset på både tiden og færten.

Pludselig stod der et enligt vildsvin foran mig med en dyb brummen, så jeg vidste at den fornemmede ugler i mosen. Stille op med riflen, tænde lyset og så BANG. Alt omkring mig eksploderede, og jeg stod bare helt stille og observerede lydene uden at tænde noget lys, og efter nogle minutter blev der så helt stille.

Langsomt gik jeg frem til skudstedet, kunne ikke lige se noget schweiss, men talte 30 skridt fra mit udgangspunkt,

★ FAKTA OM JAGTREJSEN

Land: Estland
Jagtområde: Viljandi, det sydlige Estland
Vildtarter nedlagt: Elge og vildsvin
Jagtrejsebureau: Privat arrangør
Periode: Slut september
Vejr: Lunt efterårsvejr
Vildt-tæthed: Godt med elge og få vildsvin
Riffel: Merkel dobbeltriffel
Kaliber: 7×65R
Håndkikkert: Zeiss 8×42
Kondi: Middel, vi gik ca. 15.000 skridt dagligt

og der i skovkanten lå mit vildsvin. Det var en ordentlig krabat på 160 kg – 60 kilo større end den næststørste jeg har skudt, og det er mange!

Man bliver glad, rigtig glad, når man ikke skal have hund og eftersøg på to gange samme dag. Og Talibanerne måbede da også noget, da de så grisen, som der måtte hele tre velvoksne mænd til at få op bag i bilen.

Det er ikke alle regninger, man forstår

Den sidste jagtdag havde vi en stor drivjagt, hvor der blev ikke skudt noget, selvom vi havde seks drev. Den ene hundemand havde dog ellers en bjørn inde på tre meter, men der var ingen bjørnelicenser tilbage.

Alt i alt en rigtig god jagt og meget venligsindede Talibanjægere med grejet og udstyret i orden, det virker som om, de er rimelig godt ved muffen i Estland, men det ved Danske Bank jo alt om.

De fandt for øvrigt aldrig elgtyren, og det kan jo ikke modbevises. Jeg fik derimod en regning på 1.000 euro for det kød de gik glip af, og en regning mere på 550 euro for trofæafgift! Begge to på den anskudte elg, som vi ikke fandt, vel at mærke.

Så mine fordomme om Estland lever lykkeligt, og da jeg var inviteret af en god ven, så var det bare at betale ved kasse 1, og som jeg plejer at sige, det koster at fyre med mahogni-træ. Havde jeg kendt afskydningsreglerne, som vi for øvrigt ikke var informerede om, så havde jeg nok ladet elgtyren komme to meter tættere på, men jagt er jagt. Og turen som helhed var meget økonomisk overkommelig, og det var en fin tur i godt selskab. ★

Vildsvin på 160 kg, som jeg skød på 30 meter i mørke.

De lokale jægere på drivjagtdagen.

Dejligt skovpas i Estland på drivjagt.

Svend Kroghs mange trofæer bliver en del af Trofæmuseet

En smuk septemberdag i år triller vi ind ad grusvejen, som fører os frem til Ann og Svend Kroghs ejendom lidt nord for Ringkøbing. Ann har bedt os komme for at tale om den helt fantastiske trofæsamling hendes mand Svend har udsmykket deres fælles hus med.

TEKST OG FOTO: FREYA ASKJÆR

TROFÆ BRAGTE I APRILNUMMERET 2005 en artikel om Svend Krogh om hans jagtliv og mange rejser ud i verden efter flotte og særlige trofæer.

For at skabe det bedste billede af Svend får du selvfølgelig lidt højdepunkter fra artiklen i 2005. Og fortællingen om Svends liv er ikke blevet mindre spændende, siden artiklen blev bragt.

Artiklen fra dengang fortalte historien om Svend Villadsen Krogh, som blev født i 1937. Svend elskede naturen allerede som barn, og han har været fascineret af jagt og fiskeri, så længe han husker. Da han var omkring 10 år gammel, startede Svends jægerliv... med en slangebøsse – det måtte man nemlig godt dengang. Han blev med årene så god til at bruge slangebøssen, at han i en alder af 16 år nedlagde over 100 fugle og mindre dyr med den om året. Udover at være ude med slangebøssen, samlede Svend også på kranier og fuglevinger, og med lidt fantasi kan man næsten forestille sig, hvor spændende Svends drengævarelse må have set ud.

Som 15-årig kom salonriflen til, og Svend kunne nu skrive både fugle og harer i bogen over nedlagt vildt. For ja, der var en bog, og flere af dem endda! Men det kommer vi tilbage til lidt senere.

Da Svend var 17, kom der også et jagtgevær til samlingen, og efterhånden som der kom mere og mere jord til, byggede han sig en pram, ligesom han byggede en jagt-hytte sammen med en kammerat. Dengang var det særligt

fuglevildt, der havde Svends interesse, men efterhånden kom flere harer samt råvildt og kronvildt til. Et par ture til udlandet blev det også til, blandt andet til Grønland, Skotland og Østrig.

Afrika i blodet

Det var først noget tid inden Svend fyldte 50, at udlandet for alvor begyndte at trække i ham. Sydafrika kaldte og Svends runde dag blev således fejret sammen med hustruen Ann på deres første tur til Sydafrika. Det skulle være en slags »once in a life time« oplevelse. Men som de fleste af os ved, så går Afrika i blodet og det bliver sjældent kun til én rejse dertil.

Med de efterfølgende næsten årlige jagtrejser til Afrika, stod det klart for Svend, at han havde brug for mere end blot et par værelser for at rumme det voksende antal trofæer.

Svend solgte derfor jagtthyten ved Nissum Fjord og byggede nu et trofærum for pengene, hytten indbragte. Trofærummet blev lavet som en tilbygning til huset og fungerede egentlig som dagligstue

med musikanlæg, planter, forskellige souvenirs fra rundt om i verden, og nogle gode lænestole. Her kunne Svend og Ann så sidde, mange år efter Svends passion for udlandsjagt for alvor blev vækket, glæde sig over alle trofæerne og mindes de mange jagtrejser til udlandet sammen. For Ann var altid med, når Svend drog ud i verden på jagt.

Det virker næsten, som om de mange jagtrejser har været en fælles passion, også selvom Ann aldrig har haft jagttegn. Rejserne og de oplevelser de fik sammen undervejs, har under alle omstændigheder skabt fælles minder for ægteparret Krogh.

Et af Svends mindre trofæer fra Afrika

Svends jagtjournal med slangebøsse.
Den første bog er fra Svend var ca. 12 år.

For Svend var jagten på mindre
vildt også altid interessant.

1949.		
24/6	Havterne.	Vralen
Efterår	Stenvender.	Vralen
Vinter	Hattemåge.	Havnen
1950.		
Sommer	Egern.	Moustgaard Krat
1951.		
2/11	Egern.	Mørtelværkskoven
1952.		
24/2	Natugle.	Quistrup-laden
28/3	Vandrikse.	Moustgaard Krat
12/6	Husskade.	Mørtelværkskoven (Ungfugl)
12/6	Krage.	Mørtelværkskoven (Ungfugl)
2/6	Husskade.	Røverskovbakken (Ungfugl)
3/9	Egern.	Mørtelværkskoven
29/9	Egern.	Mørtelværkskoven
2/9	Egern.	Spejderhytten
28/9	Egern.	Spejderhytten
9/10	Egern.	Mørtelværkskoven
12/10	Egern.	Klosterhede
18/10	Egern.	Klosterhede
25/10	Egern.	Klosterhede
2/11	Egern.	Klosterhede
16/11	Egern.	Klosterhede

Ann og Svend på en af de mange ture
til Afrika – her med en bushbuck.

Jeg lader øjnene glider ned over papiret, som Svend har lavet for at skabe et overblik over de mange fotomapper i reolen. Jeg prøver at tælle antallet af rejser til et afrikansk land, men jeg må tælle flere gange, for at være sikker. Svend og Ann har rejst til Afrika 23 gange, hvoraf de 5 har været til Sydafrika. Det blev til mange andre rejsedestinationer end Afrika, men Sydafrika satte for alvor gang i rejseysten hos de to.

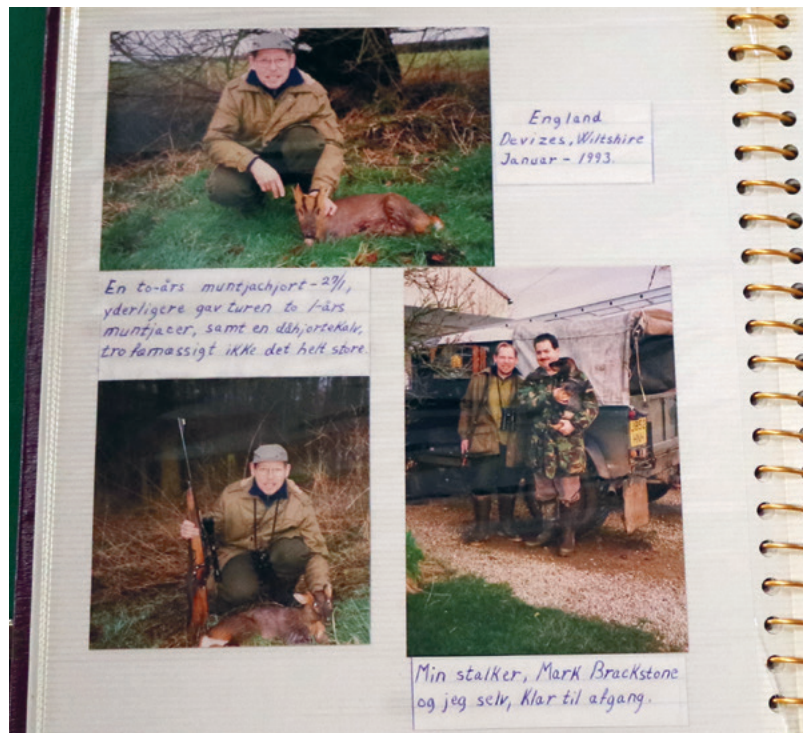
Minderne på væggen

Artiklen »Fra slangebøsse til jagtriffel« fra 2005 tegnede et fint billede af Svend. At det beskrev en passioneret jæger, står vist klart for alle, der læste med dengang som i dag. Men artiklen fra 2005 fortalte også om en jæger, der havde besluttet sig for, hvad der skulle ske med alle hans trofæer, når han engang ikke længere selv kunne se på dem. Han ønskede at testamentere sin store trofæsamling til Nordisk Safari Klub, hvor trofæerne kan leve videre på Trofæmuseet.

Det er derfor, vi er her i dag, på denne fine solskinsdag midt i september. Ann har bedt os komme, da Svend desværre er blevet meget dement og nu er på en demensafdeling. Derfor er det nu blevet tid at sælge huset – og tid til at tale om trofæsamlingen.

Vi går rundt i den fine udestue, som Svend byggede for de penge, han bl.a. fik for jagthyttten ved Nissum Fjord. Vi ser på trofæer helt oppe i kip og helt nede på gulvet, de er nøje ophængt efter, hvor de hver især er nedlagt. Alle trofæerne her i trofærummet er fra Afrika. Her er bl.a. en kudu, en bongo, et skind af bat-eared fox, og alle fire lechwe arter, og mens vi går og kigger, fortæller Ann historier fra nogle af deres ture.

Mellemgangen mellem trofærummet og køkkenet er også fyldt med trofæer. Der er blandt andet en bezoar-an-

tilope, en axis-hjort, en puma, en saiga-antilope, og et par ibex-arter.

Vi går nu ind i spisestuen, hvor der også er dagligstue samt en lille udestue. Herinde hænger der et hav af europæiske monteringer, fra både kronhjorte og råbukke. I alt er der 104 skalmonteringer fra råbukke i det ene hjørne af stuen. De er alle skudt i de tre områder i nærheden, som Svend har haft jagten på.

På en anden væg i stuen står et stort og bredt glasskab, som også er ganske overvældende. Der er 4 hylder, som alle lader tankerne vandre til henholdsvis strand og skov. Skabet er fyldt med flotte danske fugle, samlet gennem årene. Her er mange flotte fugle, hele 68 styk, for at være præcis. De øverste hylder er fugle, som kan mødes i bl.a. skoven, og er derfor dekoreret med blade, kogler, grene og andet i bunden. De nederste to hylder præsenterer derimod fugle, der vil være at finde ved strand og vand, og er dekoreret med bl.a. sand, sten, skaller og tang som bund på hylden.

Notesbøger og mapper

På spisebordet ligger der ni notesbøger. På de fleste står der med en sirlig håndskrift: »Svend Krogh – Jagtjournal«. Og så står der hhv.:

- »Slangebøsse«
- »Salonriffel«
- »Jagtgevær 1954–1970«
- »Jagtgevær 1971–1981«
- »Jagtgevær 1982–2005«
- »Jagtriffel 1978«
- »Dyre- og fuglearter«
- »Skadedyr«

Den sidste er en læderindbunden notesbog med et våbenskjold udenpå.

Jeg tager den første af notesbøgerne op og bladrer i den. Jeg bliver virkelig fascineret over at se, at Svend allerede i en alder af 12 år har skrevet ned, hvad han har nedlagt med sin slangebøsse.

I alle notesbøger er der også med samme sirlige håndskrift noteret dato, hvilket dyr/fugl, der er nedlagt og hvor dyret/fuglen er nedlagt. I flere af bøgerne står der også små signaturer, der f.eks. fortæller noget om skuddet og på hvilken tid på dagen, det er skudt. Der er også eksempler på dyrets vægt før og efter brækning, samt hvor meget der procentuelt er tilbage af kød.

Ordenen og detaljegraden fortsætter op gennem årene. De sidste år, Svend gik på jagt, blev der længere mellem notaterne og dermed det vildt, han nedlagde. Det sidste notat er skrevet i 2015, og det er først de sidste notater han har skrevet, der bærer præg af, at alderen skrider frem.

At kigge i Svends gamle og ret fantastiske notater i de ni notesbøger, er virkelig en oplevelse. Vel nærmest som et studie af et helt livs jagtopplevelser.

Ann viser os nogle af deres mange fotobøger. Der er mange, og lige som alt andet vi har set i dag, er albummerne her også fint ordnet. Til de mange billeder er der skrevet tekster med årstal og eventuelt også dato, hvem der er på billederne, hvor billedet er taget, hvilke dyr der er nedlagt og hvor gamle de mon er.

Der er også mapper med dokumenter, som fortæller alt om de enkelte jagtrejser. ALT er gemt og sat i mapper, så man kan se nøjagtigt, hvad Svend har brugt på hver en-

kelt rejse, de har været på gennem de mange år. Der er afregning for både rejse, trofæer, drikkepenge, konservatorarbejde osv. Ann har dog ikke turdet lægge alle tallene sammen – men hun kommer med et forsigtigt gæt, som jeg dog ikke er helt sikker på holder...

Alle minderne

Jeg sidder og taler med Ann om deres mange rejser og oplevelser. Hun fortæller, at hun altid var med på rejserne. Lige på nær da Svend var i Kasakhstan. Her havde Ann ikke lyst til at rejse med, så Svend måtte undvære hende og fulgtes derfor med en anden jæger fra Diana Rejser. Ellers har hun altid være med, også når de gik på jagt. Jeg giver udtryk for, at jeg synes det er skønt, at hun har villet med ud, og Ann siger »jamen jeg var jo helt syg for at komme med ud. Og jeg havde det altså bare så godt sammen med Svend«.

Ann fortæller blandt andet om en virkelig god tur til Tunesien. Her var de nede hos en, som de kaldte »Vorherre«, fordi han ville bestemme det hele! Ann griner og siger, at hvad han egentlig hed, kan hun slet ikke huske længere.

»Han ville ikke have, at jeg skulle gå sammen med Svend«, fortæller hun.«

Han sagde: »Ann, hun går med mig«. Og så gik jeg med Vorherre op på et højt bjerg, hvorfra vi kunne se ned på alle jægerne, som sad neden for. Han fortalte, at der var nogen, som gik igennem med stenslynger og drev dyrene ud, og jægerne skulle så sidde helt stille, til dyre-

ne kom frem og kunne skydes. Men oppe fra bjerget kunne vi se, hvordan jægerne rørte på sig hele tiden, de kunne slet ikke sidde stille, som de skulle. Én flyttede sin stol til den ene side, og så kom der en hvid hånd op og kløede sig i håret.

Så sagde Vorherre: »Når de nu bagefter siger, at de ikke har skudt ret meget, vil de ikke tro på, hvordan de har siddet, men nu kan du fortælle dem det«. Men det hjalp jo ikke noget, for de troede ikke på os, det måtte vi have siddet og fundet på. Men de sad altså slet ikke stille, som de var blevet bedt om«. Ann griner og siger, at sådan har de jo haft så mange gode ture.

Cameroun

Ann og Svend rejste til Cameroun i 2003. Indtil nu havde de altid rejst alene, men de sidste år de rejste, fik de somme-tider selskab. Og denne gang fulgtes de med to andre par. Det var blevet den sidste aften i Cameroun, og Ann fortæller, at de efter dagens jagt nu sad samlet alle sammen.

Pludselig går døren op, og der står tre mand med revolvere i hånden. De bad os om at smide os ned på gulvet, og Ann husker, hvordan hun kom til at lægge sig på ryggen, mens de andre lå på maven. Den ene af de danske mænd fik ordre til, at han skulle gå med over og udlevere alle deres våben, penge osv. Men det ville han ikke, for det var jo ikke hans det hele. Det var røverne selvfølgelig ligegladede med, så de tog ham med ud af huset og over efter våben og penge.

De havde måske ikke tænkt på, at der så ikke var nogen tilbage i huset til at passe på de andre danskere. Men inden de gik, råbte de alligevel ind i stuen, at de altså ville få et skud, hvis der var nogen der ikke blev liggende på gulvet.

Ham, der fulgte med over, havde så spurgt røverne, om de da ikke blot kunne lade være med at tage deres pas, for så kunne de i det mindste komme hjem. Det gik de med til, men det gjaldt ikke Ann og Svends pas, da de lå sammen med pengene. Dem nåede han ikke at få sorteret fra. Imens lå de andre på gulvet i huset, og selvom de lå der, blev der undervejs alligevel affyret 16 skud ind i væggen. Ann fortæller, at de var så bange for, at andre skulle komme og blande sig i balladen. Dem der boede tæt på, måtte jo kunne høre det hele, og de var bange for, at de skulle komme til og der skulle ske dem noget.

De var også bange for, om røverne skulle sætte ild til det hus, de opholdt sig i – det var jo et træhus. En af kvinderne var også bange for, om de ville tage dem med og gøre dem noget. Men det gjorde de heldigvis ikke.

De fik læsset rifler og andre tyvekoster på bilen og ville herefter køre ud, men det gik ikke som ventet! De kunne nemlig ikke komme ud, da bommen til udkørslen var nede, og ham de havde betalt for at passe bommen, havde

★ TEKSTBOKS FRA TROFÆ APRIL 2005

Svend Krogh er en af efterhånden mange NSK-medlemmer, der har besluttet at testamentere sine trofæer til klubben.

Det betyder, at når han selv engang går til de evige jagtmarker, vandrer hans mange trofæer gennem et langt jægerliv til Trofæmuseet på Valdemars Slot, hvor de kommer i godt selskab med mange andre ligestillede donationer, og hvor andre jagtinteresse-rede herefter kan glæde sig over dem.

Trofæmuseet er oprettet af Børge Hinsch Fonden og drives af fonden i samarbejde med Nordisk Safari Klub og Valdemars Slot. Børge Hinschs egne trofæer og etnografika danner grundlaget for museets samlinger.

At en trofæjæger testamenterer sine dyrebare trofæer til et museum, kan for mange synes underligt. Men i den »virkelige verden« er det sådan, at der, hvor trofæerne er dyrebare, og hvor de hele tiden vækker minder, er hos den jæger, der har nedlagt dem. For evt. efterkommere er der ikke den samme entusiasme og glæde ved at kikke på dem. Derudover må vi jo alle indrømme, at de optager en del plads – og hvem har den plads, selv om man er efterkommer af en trofæjæger?

Når en ny samling tilføres museet, vil den altid indgå på lige fod med museets andre klenodier og blive vist med angivelse af, hvem donatoren er. Det kan være permanent, eller på skrift, når udstillingen ændres.

Når – eller hvis – trofæerne periodisk ikke vises på Valdemars Slot, vil de enten blive opbevaret forsvarligt i museets arkiver eller evt. blive benyttet på satellitudstillinger rundt omkring i Norden.

druknet sig fuld og var nu væk! Så dagen efter opdagede danskerne, at deres rifler og al deres habengut stod nede ved bommen endnu. Politiet kom også dagen efter, og det var som at genopleve det hele, da de skulle fortælle den ubehagelige oplevelse igen.

Det var egentlig meningen, at turen til Cameroun skulle have været Ann og Svends sidste tur til Afrika, men de ville ikke slutte deres rejseeventyr af med sådan en grim tur. Derfor valgte de at slutte af med en rejse til Uganda i 2009.

Altid kun ét eksemplar – næsten

Til at starte med, skød Svend en del, når de var afsted på jagtrejser. Men det blev efterhånden vanskeligere at komme til det, for Svend ville kun skyde ét eksemplar af hvert dyr, med få undtagelser. Impala har han to af, men kun fordi nummer to var meget stor.

Og så var der water bucken, hvor de ikke rigtig kunne finde en god en af slagsen. Den første var meget bleg i farverne, og der kom derfor en ekstra en med hjem. Og så var der dengang, hvor Svend var nødt til at skyde to zebraer i Zimbabwe. Det var så mest, fordi lokalbefolkningen ikke havde mad, og Svend valgte derfor at skyde en ekstra.

Den ene zebra hænger på væggen som skuldermontering, mens den anden er fladt skind, som ligger på gul-

vet. Og skindet vil Ann gerne have med, når hun skal flytte fra huset.

Men ud over de få undtagelser, vil man kun kunne finde ét eksemplar af hvert trofæ i Svends fantastiske samling. Udover de danske trofæer, naturligvis.

Jeg spørger Ann, om Svend altid havde sin egen riffel med, når de var ude at rejse. Ja, svarer hun. »Svend havde altid sin egen riffel med. Det er den, han har haft hele tiden, og den eneste, han har skudt med«. Riflen, Ann henryder til, er en Steyer Mannlicher 6,5 × 55...

Det er ret interessant, at Svend har holdt fast i denne ene riffel og har foretrukket en 9,1 grams Nossler kugle. Særligt, når man tænker på, at han har rejst i en stor del af verden, hvor han har nedlagt alt fra den ganske lille suni-antilope til den ret massive eland. Men det var nu engang den riffel, han tilbage i 1978 blev anbefalet at købe som en allround kaliber, da han var hos Korsholm i Skjern for at købe sin første riffel.

Svend og alle hans trofæer

Ann er ked af, at Svend ikke kan være her nu og se, hvordan alt det, han har skrevet, noteret og arbejdet for gennem årene, kan bruges til noget og bliver værdsat. Han ville helt sikkert have været glad for at se, at det hele nu kommer ud og gør andre mennesker glade. Det gør også Ann glad – der er meget mere glæde ved at give det væk, frem for at skulle sælge det hist og her.

Det er gået så stærkt med Svend, fortæller Ann. Han var ved lægen i februar måned i år og blev scannet i maj måned. Lægen fortalte ham herefter, at han ikke længere måtte køre bil – og heller ikke måtte gå på jagt. Der var kun et par uger til bukkejagten gik ind og Svend var begyndt at glæde sig. Men nu skulle alt være anderledes, og det var efter den besked, at han for alvor blev syg, og siden er det kun gået ned ad bakke.

Vi hentede alle trofæerne i starten af oktober måned, og er glade for Svends beslutning om at testamentere dem til Nordisk Safari Klub. De vil nu blive en del af Trofæmuseet, hvorfra vi forventer at bruge trofæerne til særudstillinger og andet, der vil kunne skabe glæde, læring, kunne fortælle historier og vidne om et langt jægerliv.

Flere af Svends trofæer er ganske særlige og indgår ikke allerede i samlingen på Valdemars Slot, og det glæder os selvfølgelig også. Vi er sikre på, at Svend ville have været glad for at kunne bidrage til fremtidige fortællinger om jagten rundt omkring i verden. ★

I skrivende stund kan vi desværre lade vores læsere vide, at Svend Krogh er gået til de evige jagtmarker den 13. oktober 2021.

Æret være Svends minde.

CONTACT US FOR YOUR
dream safari

MPUNZI LODGE

SITUATED IN THE HEART OF THE EASTERN CAPE IN SOUTH AFRICA. NESTLED AMONGST THE LUSH NATURAL BUSH, WITH NATURE RIGHT ON YOUR DOORSTEP. THE LODGE IS BUILT ON A PRIME LOCATION, CRADLED AMONGST RIDGE LINES AND VALLEYS CAPTURING MAGNIFICENT VIEWS AND BREATHTAKING SUNSETS.

MPUNZI SAFARIS

A HUNTING SAFARI IN SOUTH AFRICA IS SURE TO BE A THRILLING EXPERIENCE, WHETHER YOU ARE INTERESTED IN THE DANGEROUS GAME OR IN PLAINS GAME.

CUSTOM HUNTING PACKAGES | DANGEROUS GAME HUNTS / PACKAGES
BOW HUNTS / PACKAGES | PLAINS GAME HUNTS / PACKAGES | FISHING | TOURING | GOLF

FOR MORE INFORMATION VISIT OUR WEBSITE: WWW.MPUNZISAFARIS.COM OR CONTACT US

South Africa

LOUW PIETERSE
TEL. +27 (0)82 853 2889
EMAIL. MPUNZI9@LIVE.CO.ZA

Denmark

BJARNE JORGENSEN
TLF. 0045 2097 0411
EMAIL. AFRIKAAGENTEN@GMAIL.COM

Greater Krüger

– et skoleeksempel på god conservation

AF CHRISTIAN JENSEN

IFØLGE IUCN (International Union for Conservation of Nature) er conservation »beskyttelse, pleje, ledelse og vedligehold«. Denne formulering giver jo vide muligheder for fortolkning og udøvelse.

Krüger National Park i Sydafrika dækker et areal på ca. 20.000 km². Nogle landområder, der støder op til parken, er mere eller mindre lagt ind under parken, og hegnet ind til selve Krüger er fjernet. Disse områder er ejet af en række private lodsejere, og strækker sig over yderligere ca. 1.600 km². I forbindelse med samarbejdet med Krüger er der en række restriktioner for brugen af de enkelte lods ejeres ejendom. Omkring hver ejendom er der som regel altid hegnet, og her er det lodsejeren der bestemmer.

Mange af de tilbageværende ejendomme er købt af velhavende sydafrikanere, der anvender dem som ferieboliger, og disse har som regel gennemgået omfattende renoveringer. Andre ejendomme er stadig ejet af de oprindelige beboere og en del af de oprindelige stammer. Her er renovering af ejendommene ikke helt så fremherskende. Restriktionerne på jorden går ud på, at der ikke må dyrkes afgrøder, og at jagten skal administreres af parkadministrationen. På mange af plainsgame arterne er der lempe-

lige regler med at få licenser til at drive jagt. For eksempel er en tilladelse til afskydning af et antal impalaer ikke særlig problematisk. For de større dyr forholder det sig anderledes. Der er der meget restriktive regler for eventuelle afskydninger og disse er reguleret af miljømyndighederne.

På de enkelte lodges i området kommer der en del fototurister, som nyder godt af den tætte bestand af især elefanter, men også næsehorn og løver. En fototurist genererer en gennemsnitlig indtægt på EUR 600,-, medens en troføjæger kan generere ca. EUR 18.000. I et område, hvor vand er en begrænset ressource, er vandforbruget heller ikke helt ligegyldigt. Hver turist bruger i gennemsnit 400 l vand i døgnet, og for at indbringe parken den samme indkomst skal der altså ca. 30 fototurister til for hver jæger. Som følge af det antal fototurister vil der være et vandforbrug, der er i stedet for 400 liter kommer op på 12.000 liter vand i døgnet. Til betjening af de mange fototurister er der ikke ansat ret mange flere mennesker, idet jægerne bruger en del arbejdskraft på at bearbejde det skudte vildt og den ekstra guidning o.l.

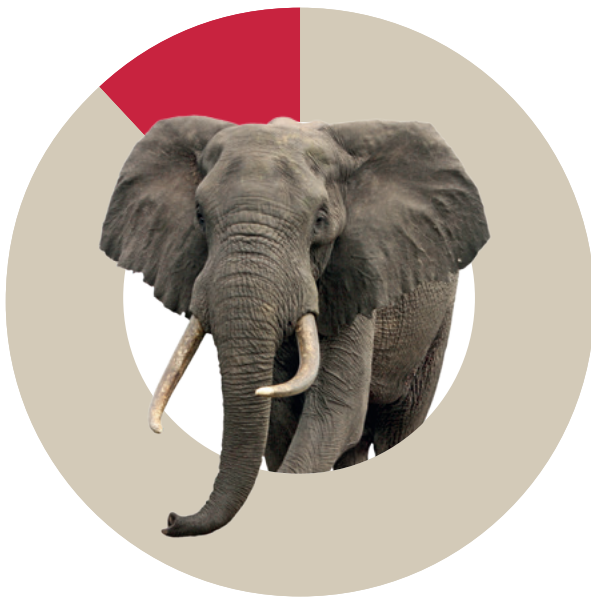
Afskydningstallene bygger på solid viden og undersøgelser

- Alle historiske data omkring jagten tages i betragtning ved beslutningerne
- Elefanter til afskydning er nøje udvalgt i forhold til alder og vægten på stødtænderne, så man får taget dyr ud med dårlige gener
- En erfaren game warden ledsager altid jægerne for at sikre, at de rigtige dyr afskydes
- Alle nedlagte dyr registreres med dna-materiale, opmålinger, fotos og andre relevante oplysninger for at sikre, at de rigtige dyr udvælges i fremtiden.
- Der sikres en årlig gennemgang af de indsamlede oplysninger for at evaluere på sæsonens resultater, hvor også krybskyttebekæmpelse indgår. I beslutningsprocessen indgår også en bedømmelse af, hvordan situationen er for de andre dyr i området. En betingelse er, at især de store arter som elefanter, næsehorn, løver, bøfler og leoparder kan bevæge sig frit omkring. ★

Hvordan er fordelingen af indtægter fra henholdsvis elefantjagt og fototurisme?

Gennemsnit 2015-2019

Elefantjagt
88,25%

Fototurisme
11,75%

Sådan fordeles indtægterne

Gennemsnit 2015-2019

Bekæmpelse
af krybskytter
59,4%

Vildt-
forvaltning
31,8%

Støtte til lokal-
befolkningen
8,8%

Her kommer indtægterne fra 2015-2019 – år for år

År	Nedlagte elefanter	Indtægt fra jagten USD	Indtægt fra fototurisme USD
2019	41	901.655	106.780
2018	28	750.070	85.215
2017	26	756.704	98.026
2016	18	499.674	76.168
2015	16	464.311	82.687

Sådan fordeles indtægterne 2015-2019 – år for år

År	Vildtforvaltning	Bekæmpelse af krybskytter	Støtte til lokalbefolkningen
2019	26	59	15
2018	31	62	7
2017	30	63	7
2016	35	57	8
2015	37	56	7

Udvalgte tal om området

Total areal i hektar under denne beskyttelse	186.992
Totale antal ansatte	227
Totale antal elefanter i området	2.338
Totale antal næsehorn i området	332

Kilde: APNH (Associated Private Nature Reserves).

Jagt i Corona- pandemiens tegn

Det blev virkelig en jagt i Covid-19s stjernetegn. Fem gange på tre uger måtte der etableres ny lejr, fordi en medarbejder eller flere testede positiv for Corona.

TEKST OG FOTO: CLAUD SØRENSEN

LAD MIG STARTE MED EN SERVICEMEDDELELSE til alle, som skal rejse i disse Covid-19 tider:

Det danske Sundhedsministerium kalder PCR-testen for en RNA-test. I noter er der en forklaring på engelsk om forholdet, men det tager tid at forklare en udlænding dette. Det kostede mig 24 timers forsinkelse og en omvej fra Zürich via Frankfurt til Johannesburg.

Endelig fremme

De fire timers kørsel fra Johannesburg til det første revir ved Madikwe Game Reserve bliver brugt til at lære hinanden lidt bedre at kende, min PH Michael og jeg. På forhånd var det aftalt, at jeg på ingen måde ville skyde fra bil undtagen i tilfælde af en aflivning af et såret dyr. Jeg måtte dog finde mig i, at bavianer kom uden for denne kategori. Heldigvis blev det aldrig aktuelt.

Jagten foregik på to forskellige terræner, det ene som sagt stødende op til Madikwe Game Reserve, som igen støder op til grænsen til Botswana, og det andet på en privat ejendom nær byen Polokwane. Madikwe Game Reserve er på ca. 750 km² og rummer en stor bestand af alle »big five«. Det omgivende hegn er ingen hindring for elefanterne, hvis de virkelig vil igennem, hvad der jævnligt sker. Jeg fik nu lejlighed til at møde min tracker på jagten, Big John. Og big, det er lige, hvad han er.

”

Jeg fik nu lejlighed til at møde min tracker på jagten, Big John. Og big, det er lige, hvad han er.

Bøffeljagten blev til sablejagt

Det var meningen, at vi først og fremmest skulle jage bøfler på reviret, men efter et par dages forløb mødte vi en absolut hæderlig sable antilope, og plan A blev lavet om til plan B. En af de relativt sjældne buske med grønne blade blev udnyttet til at komme ind på godt 80 meters afstand, og en 180 grain Nosler Partition Gold blev sluppet fra min

PH Michael og tracker Big John skærer et tjørnetræ ned for at bruge det som slæb på sporene. En støvet affære, når man indimellem må køre i medvind.

Års venten på den rigtige sable er ovre.

Tikka T3 i 300WM. Han gik kun godt 15 meter, før han faldt om, stendød. Nej, hvor er den smuk. Jeg har altid sagt at sable er den smukkeste antilope i Sydafrika, men kun marginalt smukkere end Nyalaen.

Lidt om våbnene

Jeg havde medbragt to rifler, som sagt en Tikka T3 i 300WM, og en CZ550 i 416 Rigby. Begge er påmonteret en lyd-dæmper. Ulempen ved den længere totallængde opvejes mere end rigeligt for mig ved fordelene, og det kræver egentlig bare lidt tilvæning. I tæt krat mærker jeg ikke nogen særlig forskel. Fordelene er ikke at skulle bruge høreværn, at jeg kan høre, hvad PH'en siger, at rekylen er så meget mere afdæmpet, at jeg ikke mister billedet af målet i kikkertsigtet og at jeg hurtigere kan repetere uden at slippe målet af syne, samt at løbet hurtigere er tilbage i sigtelinjen til målet. Patronerne var 180 grain Nosler Partition Gold i 300WM og Norma TXP i 400 grain samt nogle enkelte Norma Solids i 400 grain. De sidste kom dog aldrig i brug. Alle patroner virkede til den store guldmedalje. Et ikke-forudsat viste sig at være, at CZ'en skrællede en mikroskopisk mængde kobber af den øverste patron i det faste magasin, når der blev ladet op med tomt kammer og de 3 patroner,

Rent faktisk fortalte han mig, at gribbe i stort antal bliver mål for krybskytter ...

som kan være i magasinet. Dette forhold gjorde, at det var lige før, jeg fik en »jammer«. Men da det blev klart, at det var et problem, krævedes der blot en grundig rengøring af bundstykket hver aften.

Det første revir

Reviret på 6400 ha ejes af en person, som heldigvis for reviret er i besiddelse af »gamle penge«. Dette betyder, at revirets dyrebestand udelukkende er selvproducerende. Dog bliver der af og til indsat nye dyr, så der ikke skal ske alt for meget »fætter/kusinefest, der gik galt«. Disse dyr er udstyret med tydelige halsbånd, så man ved, at de ikke skal jages. Eje-

ren går meget op i naturbeskyttelse, og han er voldsomt interesseret i gribbe, specielt den udryddelsestruede lappet-faced vulture. Det er lykkedes ham at få tre par til at yngle på ejendommen, og en af de behageligste pligter var et par gange om ugen at skyde et par af de Warthogs, som i stort antal er på ejendommen, til føde for gribbene. Rent faktisk fortalte han mig, at gribbe i stort antal bliver mål for krybskytter, fordi det er en udbredt overtro, at hvis man ryger tørret gribbehjerne, kan man se sin fremtid. Personligt kunne jeg da godt pege på urter, som ved rygning kunne give samme syn om fremtiden.

”

... men en kugle fra min lånte 9 mm pistol gjorde det endeligt af med den ...

På reviret er der en stor bestand af leopard. På den uges tid + vi var der, så jeg billeder på vildtkameraer af i hvert tilfælde tre forskellige leoparder, og der sås spor efter endnu flere. Heldigvis er ejeren meget tolerant over for disse prægtige kattedyr, som utvivlsomt er en stor belastning for vildtet, og som ellers kunne være blevet solgt til afskydning. Jeg er positivt vidende om, at man på andre revirer skyder dem, forgifter dem eller fanger dem i fælder og afliver dem. Det er mig ufatteligt, at man nærmest freder dem i stedet for at frigive mange flere licenser til leopardjagt. Det er tæt på umuligt at få en licens til leopard i Sydafrika. Som det er nu, er leoparder en stor udgift for ejendommene i dræbt vildt og dræbte får, geder og kalve. Havde der blot været et økonomisk incitament i at beholde leoparderne, ville situationen være en hel anden. *If it pays, it stays.*

Onde rygter – som jeg har hørt fra flere sider – vil vide, at grunden til at leoparder behandles som de gør, er, at en begavet biolog foreslog, at man fra helikopter skulle tælle leoparderne i et givent område. Surprise, surprise, der blev ikke talt nogen overhovedet, og ergo var der ingen leoparder nogen steder.

Bøffeljagten blev til gemsbokjagt

Vi fortsatte ufortrødent med bøffeljagten, men en dag blev der spottet en gemsbok, som var tydeligt afkræftet, og en plan C blev iværksat. Den gik langsomt fra et vandhul mod den tætte bush, og nåede den først derind, ville kampen være tabt. Så hurtigt som muligt fortsatte jeg alene frem mod den, idet jeg benyttede alle muligheder for en delvist skjult fremrykning.

I sidste sekund før den tætte bevoksning, tog jeg anlæg op mod et tornt (av) træ og fik afgivet en kugle. Kuglens placering var ikke optimal, men den ville helt bestemt på ganske kort tid have dræbt den. Nu nåede den ind i busken, og jeg måtte ind for at få givet den nådestødet. Riffler var umulig at medbringe, men en kugle fra min lånte 9 mm pistol gjorde det endeligt af med den, og godt det samme. Den havde en stor betændt svulstagtig gevækst i og omkring det ene øre, og den var radmager. Svulsten var så ulækker, at ingen af os havde lyst til at røre ved den. Og da den under alle omstændigheder var uegnet til menneskeligt konsum, blev den til gribbeføde. Dagen efter havde gribbene rensat kraniet totalt, inklusive hjerne, så den var lige til saltkarret.

Bøffeljagten blev til vortesvinsjagt

På ottende eller niendedagen – jeg ved det virkelig ikke – blev jeg enig med mig selv om, at nu var det tid til en anden beskæftigelse end bøffeljagt, og jeg satte mig derfor alene ved et vandhul for at se, hvad der skete. Og efter at have set utallige dyrearter og vortesvin, kom der en større orne frem i lysningen. Jeg har det princip, at jeg aldrig skyder et stykke vildt, hvis det ikke er større end det, jeg har hjemme i samlingen. Den eneste undtagelse herfra er jagten på vortesvin, som jeg virkelig holder af. De er bare så grimme, at man kun kan elske dem, og det ser virkelig vanvittigt ud, når de løber gennem græsset med opretstående hale som på en radiobil i Tivoli. Dette vortesvin var med hæderlige »bisser«, så jeg ventede tålmodigt på, at det kom helt frem i lysningen. Den stillede sig da op som en

Gemsbokken er formentlig blevet såret under slagsmål. Gribbene klarer rengøringen.

levende illustration om, hvorledes en lidt højlig bladkugle slår dem ned på stedet med kun en lille smule fægten med løbene til resultat.

Bøffeljagten – på et nyt revir

Som sagt var dagene gledet ud i et for os på bøffeljagten, og alt var gået os imod i aldrig før oplevet omfang for Michael. Desuden var vi nu jaget ud fra hus og hjem for tredje gang på otte eller ni dage, da en hjælper var konstateret Covid-19 positiv, så boligen måtte evakueres grundet smittefaren. Vi tre, Big John, Michael og jeg holdt os i videst mulige omfang væk fra alle andre, og havde kun kontakt med andre i det fri.

Dagene gled bare ud i et: Op klokken 05.30, morgenmad klokken 6, ud at lede efter friske spor omkring 06.30,

Jagt på vortesvin er altid spændende, den jagt finder jeg det vanskeligt at modstå.

ved frokosttid et hvil under et træ eller i campen, fortsætte indtil klokken 18.30 hvor det blev for mørkt til at fortsætte, vaske tøj og lave mad, fordi der ikke var de sædvanlige tjenende ånder, da de var syge eller smittede, spise ved 21-tiden og på hovedet i seng ved 22-tiden. En effektiv slankekur, jeg tabte mig 4,2 kg på tre uger. Tøjkassen blev klareret ved at tage tøjet med i brusebad og jukke shampooen godt ind i tøjet.

Vi tog nu til et andet revir i nærheden af byen Polokwane. Her var vi så heldige kun at måtte flytte to gange. Jeg kalder dog gerne denne tid for den lykkelige tid. Da der kun var os tre, måtte vi spise sammen, lave mad sammen osv. Det er første gang på alle mine ture til Sydafrika at det skete, at vi kunne spise sammen med trackeren. Michael, Big John og jeg var et team, og alt skete i fuld fordragelighed. Misforstå mig ikke, jeg har da været ude for trackere, som jeg på ingen måde havde lyst til at socialisere med, og det er lige så ofte sket, at jeg havde mere lyst til at socialisere med trackeren end PH'en. Men her gik alt op i en højere enhed.

Mine to venner på jagtrejsen

Michael, PH'en, er kun 29 år gammel, men er vokset op med jagt, idet hans far stadig er aktiv som PH. Hans familie ønskede, at han først fik en uddannelse, før han gik ind i jagtbranchen, som er det, han brænder for. Han er bare helt utrolig med hensyn til spor og at finde vildt. Det er karakteristisk for ham, da han en dag opdagede en mountain reedbok på flere hundrede meters afstand i skyggen af et træ. Vi kørte da på et usselt spor oppe i bjergene med kun ti centimeters afstand fra ydersiden af dækket til et brat fald på over 100 meter. Jeg havde rigeligt at se til oppe fra ladet af firhjulstrækkeren ved bare at forblive på ladet. At have spotet dyret på den afstand og på så usselt et spor er ufatteligt. Han er nystartet som ejer af sit eget firma, og han kan kun anbefales på det kraftigste. Denne jagttur er så langt den bedste tur, jeg har oplevet til dato, og det er dog immervæk efterhånden blevet til en hel del måneder på jagt i Sydafrika.

Big John, trackeren, er af Pedi-stammen, og han er et af de elskeligste mennesker, jeg har haft den ære at træffe. Han er døbt ved det mundrette navn Johnny Vus'muzi Mtshaise, hvorfor han aldrig i daglig tale hedder andet end Big John. Han er helt igennem pålidelig og retskaffen, altid i godt humør og en vennernes ven. Han fik fortalt mange historier, om lokale skikke og traditioner i hans stamme. Aldrig kunne han finde på at spise kød fra et dyr, som var drægtigt ved nedlæggelsen, da man så kun kunne avle pigebørn fremefter. Og det er der jo som bekendt ikke megen anerkendelse ved! Omvendt blev der, efter at jeg havde fået skudt bøflen, en vældig fest i lejren for ham og hans stammefrænder.

Grillstegte skiver af bøffeltestikler er et ufejlbarligt mid-

del til at avle drengébørn, og det er der jo som bekendt megen anerkendelse ved! Testikelsækken bliver tørret, skåret i små stykker og sammen med små knogler anvendt til samboma, hvilket er den magi den lokale heksedoktor stadig anvender til bl.a. at se fremtiden i. Og tag aldrig fejl: Big John is never wrong! Så da vi en usædvanlig tåget morgen så et dyr på lang afstand sagde Big John: blue wildebeest. Da vi kom noget tættere på så jeg, hvad det virkelig var. Men da Big John aldrig tager fejl, omdøbte jeg den på stedet til en blue wildebeest med striber og uden horn. Og dermed blev det således. Vi var rørende enige om, at det var en meget sjælden afart, og den var alt for dyr at skyde. I øvrigt er Big John gift med Sarafina og har en datter på ni år.

Men bøffeljagten blev fortsat. Og hvis nogen skulle tro, at det er som at stjæle slik fra et barn at få ram på en bøffel, kan

jeg skrive under på, at det er det ikke. Jeg havde selv ønsket et svært terræn, for der findes de bedste og ældste bøfler, og jeg havde reserveret rigeligt med jagtdage. Michael kunne sagtens have fundet et meget nemmere revir til mig.

Og således blev det. Sjældent var sigtbarheden over 25 meter, og det kræver sin mand m/k at stå fast, når en flok bøfler bliver stødt og forsvinder i alle retninger og der ikke er et træ på over ti centimeter i tykkelse i nærheden. Efterhånden som dagene gik, trøstede vi hinanden med, at vi kunne lave lige så mange fejl vi ville, mens bøflen ikke kunne tillade sig en eneste. Det kom bare ikke til helt at holde stik. Efterhånden som vi sporede ham, begyndte han at ændre adfærd. I stedet for at flygte, forsøgte han på at gå i ring om os for at få os bagfra. Da det gik op for os, hvad han forsøgte på, gik vi så ud til siden for at kunne tage ham fra et baghold. Og efter et par ugers jagt lavede han endelig den fejl, som vi ventede på, og som ikke blev forpurret af den efterhånden forhadte go-away-bird.

Det, som bare ikke måtte ske, skete

Vi stødte ham igen – igen – og igen, men denne gang var han uheldig. Han stod med hovedet i tæt krat, men krop-

pen stak uden for. Det var åbningen, som jeg skulle udnytte. Michael skreg »shoot NOW, og det gjorde jeg, vel viden, at bare et par sekunders tøven ville betyde, at han var væk igen. Jeg tog skuddet, og af en eller anden mærkelig grund kan jeg som oftest bagefter køre en film i hovedet, som viser, hvor krydset i kikkertsigtet var ved skuddet. Jeg kunne således straks fortælle, at jeg ramte ham på bla-

det, bare lidt højt. Men hallo, vi snakker her om en blødnæset 416 Rigby, så resultatet var vel givet. Da vi endelig fik endegyldigt ram på ham, sad skuddet da også helt, hvor jeg sagde. Et opfølgende skud var ikke muligt, da han straks var opslugt af bushen. Derfor gik vi nu på sporet, og efter ca. 20 meter fandt vi det dejligste, lyserøde lungesweiss.

Vi fik fat i endnu et par PH'er, som tilfældigvis var i området. Disse blev

posteret i en godt 20 meter bred lysning i forbindelse med et kørespor, hvor han tidligere var løbet over. Ud over vores egen tracker Big John lånte vi de to PH'eres trackere. Således, troede vi i hver fald, var vi godt dækket ind. Sådan gik det bare ikke. Big John er en habil skytte, så han blev også udrustet med en 375 HH. I stedet for at flygte, drønedede bøflen mod os. Da vi så ham, tog de to lånte trackere flugten, hvorefter det blev umuligt for Michael og mig at skyde. Big John stod fast og fik afgivet to skud, før bøflen løb ham ned. Lykkeligvis ramte den ham med bossen, og ikke med de spidse horn. Det første af hans skud ramte ydersiden af hornet, og det andet lavede en harmløs skade i puklen på ryggen. I guder, hvor Big John skreg, og det forstår jeg så udmærket, da jeg tidligere på en jagt blev ramt af en bøffels bagflanke.

Efter denne forskrækkelse begyndte mørket at sænke sig, og vi stoppede fornuftigt nok jagten. Springen blev genoptaget ved første dagslys, og da vi havde fået opklaret hvilket spor som var blevet lavet sidst, var slutningen uden dramatik. Han var nu så svækket, at han kun lige akkurat kunne komme op at stå.

Da han kom til slagtehuset, sagde vægten 731 kg ren-

Go-away-bird'en kostede mange forgæves pürscher. Som Gud tilgiver en lystfisker, må han vel også tilgive jægerens eder over denne fugl.

KAROO TAXIDERMY

Creating lasting impressions
Since 1998

SCANDINAVIA

NAMIBIA

ZIMBABWE
BOTSWANA

MOZAMBIQUE

SOUTH AFRICA

VELKOORDINERET ARBEJDSGANG SIKKER HURTIGE LEVERINGSTIDER, HØJ KVALITET OG PUNKTLIG LEVERING AF DINE TROFÆR.

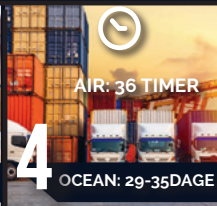
VI REEKSPORTERER OGSÅ TROFÆR NEDLAGT I NAMIBIA, BOTSWANA, ZIMBABWE, MOZAMBIQUE OG ANDRE AFRIKANSKE LANDE TIL SKANDINAVIEN.

FLOWDIAGRAM OVER JAGT TROFÆR

JAGT
OUTFITTER

KAROO TAXIDERMY

SPEDITØR & FORSENDELSSES FIRMA

“Karoo Taxidermy vil gerne takke vore kunder for støtten som har gjort os i stand til at donere 16 håndholdte desinfektionskanoner til skoler, kirker, alderdomshjem og sociale myndigheder til kamp mod spredning af Covid-19 i vores og omkringliggende samfund”.

WWW.KAROOTAXIDERMY.COM

Big John med bøflen, som nemt kunne have kostet ham livet.

Jagten på black wildebeest skulle være det sværeste, men viste sig at blive den nemmeste.

dyrket sort vildskab. Bøflen blev anslået til at være ca. 13 år gammel. Skuddet sad ganske rigtigt, hvor jeg havde sagt. Hele den øverste tredjedel af begge lunger var skudt til mos, brystkassen var fyldt med mere end en spandfuld levret og friskt blod, men alligevel havde han holdt ud i godt 12 timer med et skud, som indenfor et par minutter ville have dræbt en kronhjort eller råbuk. Simplethen imponerende – og lidt skræmmende. Men jeg fik den udfordrende jagt, som jeg havde bedt om.

Black wildebeest

Efter en dags tid til at have sunde sig i efter bøffeljagten, var det på tide at se sig om efter den black wildebeest, som jeg havde bedt om. Michael havde på forhånd sagt, at det ville blive svært, men jeg insisterede på at prøve. Efter godt en halv times kørsel fra hjemmreviret ankom vi til en farm, hvor der godt nok var en pæn bestand af det ønskede bytte, men hvor bestanden blev holdt nede ved skydning fra bil eller helikopter. Det gik anderledes nemt for os: Efter 15 minutters gang så vi en flok liggende wildebeest, og efter 15 minutters pürsch kom vi på skudhold. Efter en halv times tid rejste dyrene sig op, og det var en smal sag at nedlægge det udpegede dyr. Sådan kan det alt-

så også klares. I øvrigt var jeg så heldig at møde en spitting cobra. Jeg anede ikke, at en sådan fætter kan hvæse, og jeg skal da love for, at den kunne få spredt selskabet.

Den bedste jagtrejse

De sidste dage brugte jeg til lidt fotografering samt nedlæggelse af to vortesvin, nu hvor alt andet var lykkedes. Det er min faste overbevisning, at man ved en otte dages safari 99,9 % sikkert kan få muligheden for at nedlægge waterbok, warthog, zebra, kudu, tsessebe, blue wildebeest, giraf, gemsbok, blesbok, eland, impala, nyala, sable og springbok, hvis man bare er nogenlunde godt skydende. Endvidere er der stor sandsynlighed for steenbok og common duiker. Det eneste minus er, hvis der kommer en koldfront, så bliver vildtet liggende i græsset, men det skal man være uheldig for at opleve. En koldfront varer i øvrigt kun højst to dage. Under denne koldfront var det mærkværdigt nok kun tsessebe og waterbok, som bevægede sig rundt.

Dette er uden tvivl den bedste jagtrejse, jeg har været på. Vil du høre mere om turen og mulighederne for selv at tage af sted, er du velkommen til at kontakte mig på jagtisydafrika@yahoo.com. ★

Vi vægter høj kvalitet til fornuftige priser!

NORDJYSK TROFÆMONTERING
Telefon 22 96 03 26 • www.nordjysktrøfaemontering.dk • info@nordjysktrøfaemontering.dk

Bransagervej 18 • 9490 Pandrup

Største jagtudstilling i årtier

AF JENS ULRIK HØGH

UD OVER, AT VI LØBENDE har blandet os i debatten (helt som sædvanligt) og er nået omkring vidt forskellige emner såsom våbenlovgivning, jagtturisme og afrikansk ret til forvaltning af afrikanske naturressourcer, fik jeg i september lejlighed til at besøge messen »One with nature« i Budapest. Målet med turen var først og fremmest at deltage som repræsentant for Nordisk Safari Klub på årsmøderne for henholdsvis FACE og CIC. Nordic Safari Club – Communication var inviteret som taler på begge årsmøder.

På FACEs konference blev vores erfaringer med jagtkommunikation delt med repræsentanter fra jagtorganisationer i hele Europa, og på CICs årsmøde deltog jeg i en lang paneldebat omkring jagtens rolle på sociale medier. Der var stort fremmøde til begge arrangementer og vores deltagelse fik i den grad sat klubben »på landkortet«. Der blev ligeledes sået frø til en masse interessante fremtidige kommunikationsprojekter og samarbejde på tværs af grænser og sprog.

Selve udstilling var ikke som de jagtudstillinger, vi er vant til. Der var brugt masser af plads til at forklare jagten overfor målgruppen, som primært var ikke-jægere fra Ungarn, herunder stort set alle skolebørn i alderen fra 10 år og op. Det unikke set-up medførte enorme mængder af besøgende på den storslåede udstilling, der holdt åben i næsten tre uger. Efter omkring 14 dage passerede man en million besøgende gennem tælleapparaterne, og det er vist ikke sket noget

sted i verden siden den store jagtudstilling på samme sted i 1971.

Det må siges, at være en sand fornøjelse at opleve hvordan arrangørerne – som er bakked tungt op af Ungarns regering – formåede at uddanne en hel generation af skolebørn omkring jagt, fiskeri og friluftsliv. Den form for arrangementer kunne man godt ønske sig overalt...

Når muligheden pludselig opstår

Det er ikke alt, vi kan planlægge os ud af. For eksempel kom det som lyn fra en klar himmel, da Sveriges Radio pludselig ville have en forklaring på flodhestejagt i en sag, hvor de svenske medier havde hidset sig op over, at en svensk jæger havde fået importtilladelse til et flodhestekranie med tænder.

Historien blev lidt af et skoleeksempel på, hvordan disse muligheder for at repræsentere jagten i forhold til den ikke-jagende del af befolkningen, ofte udvikler sig lynhurtigt.

Sveriges Radio P4 havde taget kontakt til et stort jagtrejsebureau for en kommentar. De havde givetvis googlet sig frem til bureauet, hvilket ofte sker. Heldigvis sender dette – og flere andre bureauer – sådanne forespørgsler fra pressen direkte videre til Nordic Safari Klub – Communication. Der gik derfor næppe mere end en time fra journalisterne havde henvendt sig til bureauet, til jeg havde dem i røret. De ville have et direkte interview nogle timer senere, og det handlede som nævnt om flodhestejagt.

Historien var opstået efter et forarget tip fra en svensk dyreretsorganisation, som via aktindsigt i import-

tilladelser havde fundet ud af, at der var givet tilladelse til import af et helt igennem lovligt nedlagt flodhestetrofæ.

Der var omkring to timer til forbedelse. Jeg har en gennemarbejdet procedure i forhold til at opfriske fakta. Jeg klikkede mig hurtigt igennem de seneste tal og vurderinger fra bl.a. IUCN og fandt alt vores tidligere materiale omkring flodhesteforvaltning frem.

Et kvarter inden interviewet – som var et direkte telefoninterview – holdt jeg i et afsides hjørne af en parkeringsplads foran et lokalt supermarked, hvor jeg af erfaring ved, at telefonsignalet er betydeligt bedre, end hvor jeg bor. Telefonen ringede kl. 16:18, og to minutter senere var interviewet i gang. Lytterne fik en kort opsummering af sagen og af, hvad de to foregående gæster havde sagt. Det svenske »Naturvårdsverket«, som havde udstedt importtilladelsen, var faktuelle og klare i spytet. De sagde, at alt foregik efter bogen, og at de i forhold til naturbevarelse hellere vil have lovlig og veladministreret jagt end et totalt forbud. Manden fra dyretsorganisationen malede et billede af, at alle flodheste nok er skudt væk lige om lidt og udtalte, at de arbej-

de imod jagt på alle tænkelige fronter.

Vi fik det sidste ord, og jeg brugte de fem minutters taletid på at forklare, hvorfor licensjagt på flodheste i Afrika overhovedet ikke adskiller sig fra licensjagt på f.eks. brunbjørn i Sverige – altså bortset fra, at brunbjørnen ifølge IUCN er et hak mere truet end flodhesten. Når vi alligevel jager bjørnene i Sverige, sker det jo dels ud fra en bestandsmæssig vurdering af, at der er behov for et årligt udtag. På den måde kan bjørnene håndteres rent praktisk i det svenske landskab og dels i tiltro til at svenske myndigheder rent faktisk ved, hvad de roder med. Jeg påpegede det bizarre i, at man åbenbart ikke har samme tillid til myndigheder og eksperter i Namibia på trods af, at landet objektivt set er betydeligt bedre til at bevare sine store vilde dyr end Sverige.

Alt i alt en vellykket snak som nåede ud til hundredtusindvis af lyttere på vej hjem fra arbejde. Sådant opstår mulighederne af og til med få timers varsel, og selv om vi naturligvis foretrækker at være på forkant med planlægning af alt, hvad vi gør, så kommer vi aldrig udenom at opretholde et beredskab, som kan agere lynhurtigt, når chancerne opstår.

Afrika kommer til hægterne

Om nogle få uger er det planen at besøge et par årsmøder hos vore afrikanske samarbejdspartnere i skikkelse af deres professionelle jagtorganisationer (formentlig Custodians i Sydafrika og NAPHA i Namibia). Det ser ud til, at situationen i kølvandet på COVID19-pandemien er ved at normalisere sig. Klienterne vender tilbage – mange er godt bookede for 2022 – men det ser ud til, at amerikanerne er mere rejsevillige end europæerne.

Vi håber med vor deltagelse på årsmøderne at styrke vort samarbejde yderligere, bl.a. gennem nogle fælles kommunikationsprojekter. Mere om dette i næste opdatering (så ved vi mere om, hvordan disse årsmøderne er forløbet).

Jeg ligger i skrivende stund lidt i slåskamp med engelske parlamentsmedlemmer, som insisterer på IKKE at høre hverken videnskaben eller afrikanske involverede omkring håndteringen af Afrikas vilde naturressourcer. Der er nok at tage sig til ... ★

Handcrafted hunting knives

Are you interested in owning a unique, one of a kind, handcrafted hunting knife?

I make unique hunting knives from known quality steel.

As each knife is handcrafted individually, each knife is unique.

Visit my website to see what knives are available: www.gk-knives.com

Or send me an e-mail: gk-knives@gkr2004.com if you are interested in something special.

www.gk-knives.com

NY SERIE AF KVALITETSOPTIK

ZEISS optimerer og forbedrer den succesrige Victory V8 riffeloptik

ZEISS' Victory V8 har været en succeshistorie for den kræsnе jægere siden introduktionen. Dette skyldes flere faktorer: Dens overlegne optiske ydeevne, robustheden og de populære ASV-tårne (både for højde og vind). Den ekstremt fine oplyste prik er berømt blandt jægere, da den giver en minimal måldækning. Med en hel familie af kikkerter at vælge imellem, er der et valg til enhver jagtform.

Lige fra drivjagter over anstand til jagt på store afstande. Men der er stadig plads til forbedringer – og derfor V8 optimeringen! Du vil opleve at den nye V8 er mere elegant, da rørets diameter er reduceret fra 36 mm til 30 mm, mens den på 4.8-35x60 er 34 mm. Familien af optik er nøje tilpasset de forskellige jagttyper.

De vigtigste ændringer der fremhæves er:

- Ekstra stor øjeboks, der gør det muligt for jægeren, at komme hurtigt på målet for maksimal succes i dynamiske jagtsituationer.
- Uovertrufne optiske egenskaber, der matcher de forventninger, man har til et topprodukt.
- Nyt ASV-system på V8 4,8-35x60, der giver 1 cm pr. klik på 100 m. Tårnet tillader op til 140 klik.
- Bredere udvalg i sigtemidler:
 - 1.8-14 x 50 fås med sigte #54, der er specielt udviklet til drivjagter. Dette sigte giver jægeren mulighed for at reagere hurtigt i en dynamisk jagtsituation.
 - 2.8-20 x 56 fås med sigte #43, der er velegnet til skud på længere afstande
- 92% lystransmission

Læs mere på: <https://bit.ly/3jGslpa>

V8 1.1-8 x 24 er optimeret til drivjagt og pürsch.
Pris fra DKK 19.090,-

V8 1.8-14 x 50 er optimeret til drivjagt, pürsch og anstands-jagt
Pris fra fra DKK 21.990,-

V8 2.8-20 x 56 er optimeret til pürsch, anstands-jagt og mellemdistance-/alpin jagt
Pris fra DKK 23.990,-

V8 4.8-35 x 60 er optimeret til mellemdistance-/alpin- og langdistance-jagt.
Pris fra fra DKK 27.990,- (fås med ballistisk tårn i højden som standard)

NATTEN ER DIN VEN

Vil du eje natten, som du ejer dagen?

Pulsar har netop frigivet deres helt nye digitale dag/nat riffeloptik, Pulsar Digex C50.

Hjertet i den nye Digex C50 er en superfølsom Full-HD-sensor med 1928 × 1088 pixels og en HD AMOLED-skærm med 1024 × 768 pixels.

Forstørrelsen er variabel fra 3,5 × til 14 ×.

Sigtet har en 30 mm rørdiameter, er IPX7 vandtæt og stødsikker, og kan modstå rekyl fra patroner som .375 H&H Magnum, Cal. 12 og 9,3 × 64. Pulsar frigiver samtidigt nyudviklede IR-lygter med en tredobling i optisk effekt sammenlignet med tidligere modeller.

Digex C50 kommer i 3 versioner:

- Digex C50 riffeloptik uden IR-belysning
- Digex C50 riffeloptik med Pulsar Digex-X940S IR belysning
- Digex C50 riffeloptik med Pulsar Digex-X850S IR belysning

Forskellige objektiv- og sensorbetjeningsmetoder garanterer de bedste jagtresultater 24/7.

I løbet af dagen viser Digex C50 naturlige billeder i fuld HD-opløsning. Efter solnedgang kan du skifte objektivet til et med en højere lystransmission og fortsætte med at observere vildtet i farver, selv under tusmørke.

Når natten falder på, skal du blot trykke på en knap og skifte til nattilstand. Følsomheden for Digex C50 øges betragteligt, og billedet bliver nu monokromt.

For bedre effektivitet og succes under måneløse natjagter, kan du anvende det nye Digex C50 riffeloptik med en af Pulsars Digex-XS-serie IR-lygter. Der er kendetegnet ved en tredobling i optisk effekt sammenlignet med tidligere modeller.

Herefter giver Digex C50 dig mulighed for bedre at observere vildtet uden risiko for at blive set og skræmme det. De nye IR-lygter giver dig mulighed for at opdage vildt på afstande op til 500 meter.

Andre funktionaliteter:

- Driftstemperatur fra -25 til +50° C
- »Billede-i-billede« funktion
- 5 individuelle skydeprofiler / 50 indskydningsafstande
- Foto- og videooptagelse
- Kompatibel med Pulsar BT trådløs fjernbetjening (ekstraudstyr) til styring af softwarens funktionalitet.

Det indbyggede WiFi-modul forbinder enheden med enten Android- eller iOS-smartphones ved hjælp af Stream Vision 2-apppen, der tillader fjernbetjening af enheden, trådløs firmware og softwareopdateringer, ballistisk lommeregner osv.

Digex C50 er udstyret med to genopladelige batterier: et indbygget med en kapacitet på 4,9 Ah, det andet udskifteligt med en kapacitet på 2 Ah. Dette giver op til 10 timers batterilevetid på en enkelt opladning.

Pris forventet omkring DKK 9.800,-

Læs mere på www.pulsar-nv.com

AURORA JAGTREJSER

DIN JAGTREJSEPARTNER

Bukkebussen til Polen 2022

11-15. maj og 4-8. august
 • 4 dages jagt og ophold med fuld forplejning
 • Ophold i dobbelt værelse • jagtføring 1:1
 • Buskørsel Danmark/Polen tur/retur **I alt kr. 5.950,-**

Kasakhstan Sibirisk Råbukke jagt Jagt i TOP område

Grupperejse fra 29. august til 5. september 2022 da det er tid til at booke hvis man vil have en plads.

Slovenien Gemsejagt

• 4 opholdsdage i jagtthytte • 3 jagtdage m. pürsch og ansitz
 • Jagtføring 1:1. **I alt kr. 5.950,-**

Hjortejagt i Polen

• Inkl. kronhjort op til 5 kg, 4 jagtdage. **I alt kr. 12.950,-**

Hundrysgagt Polen

• Inkl. 10 råer og lam • 3 dages ophold i dobbeltværelse
 • Jagtføring 1:1 **I alt kr. 7.450,-**

Drivjagt Polen fastpris

• 3 kronhjorte optil 5 kg. Alle vildsvin, hinder/kalve, råer og lam ræv og mårhund • 3 dages drivjagt med ophold i dobbeltværelse og fuld forplejning
Pris pr. jæger kr. 12.950,- (forhør om forskellige muligheder)

Polen, Hjortebussen

kører fra 21.-25. september 2022. Skal du med, så er det nu tid til at melde på afslapning fra start til slut og fantastisk kammeratskab og brølende hjorte fra 4-9,00 kg

Polen 5 Bukke uanset størrelse

• 3 dages jagt med fuld forplejning • Ophold i dobbeltværelse
 • jagtføring 1:1. **Pris pr. jæger kr. 15.450,-**

Sydafrika Super Farm

• 6 opholdsdage i dobbeltværelse • fuld pension • 4 jagtdage, jagt 1:1 • 3 dyr inkl. i pakken valgbar imellem (Impala, Warthog, Blesbuck, Duicker, Steenbuck, Springbuck).
Fantastisk billige trofæpriser kr. 11.450,-

Spanien 1 Becaites Ibex op til og med sølvmedalje

• 2 jagtdage 1:1 • 3 dages ophold
Pris pr. jæger kr. 28.950,-

Kasakhstan Ibex jagt

• 1 Ibex op til 110 cm • 10 rejsedage og ca. 7 jagtdage
Pris 36.950,- kr (Forhør nærmere)

Kirgisien Inkl. 1 Ibex uanset størrelse

Ca. 10 rejsedage og ca. 6 jagtdage
I alt 39.950,- pr. jæger

Grønland sommer og efterårsjagt på moskusokse

Inkl. 1 moskusokse
I alt 29.950,- pr. jæger

Mosambique Zambesi Delta Fantastisk område

• 1 bøffel uanset størrelse • 9 rejsedage med 6 jagtdage + 1 opholdsdag • jagtføring 2:1 **Pris pr. jæger 11.850 USD**

Rumænien dåhjorte jagt

Inkl. 1 dåhjort uanset størrelse (ca. 3-4 kg)
 4 dages pension, ophold Kat.1 i dobbeltværelse
 4 jagtdage, Jagtføring 1:1
 Inkl. kørsel i reviret under jagten
I alt 15.950,- kr. pr. jæger

Ungarn

Jagt på MANGE hinder og kalve i januar og februar
 Kontakt os for godt tilbud mulighed for 6-10 hinder og kalve pr. jæger pr. dag.

Ungarn muflon eller dåhjort

4 opholdsdage, 3 jagtdage, jagtføring 1:1
 Muflon op til 64,99 cm eller dåhjort op til 2,49 kg **14.940,- kr.**
 Muflon 65-69,99 cm eller dåhjort 2,5-2,99 kg **16.950,- kr.**
 Muflon 70-74,99 cm eller dåhjort 3-3,49 kg **19.990,- kr.**
 Muflon 75-85 cm eller dåhjort 3,50-4,00 kg **24.950,- kr.**

Hviderusland

grupperejse med rejseleder
 17-22. september der jages Elg og evt. kronhjort. FORHØR

Letland

inkl. 3 bukke uanset størrelse,
 4 dages jagt, 5 dages ophold. Inkl. kørsel i reviret
I alt 11.990 pr. jæger

Tlf. 2345 2694 • www.aurorajagtrejser.dk

TROFÆOPMÅLERE

DANMARK

CIC/SCI opmåler Lars B. Nielsen

Trehøjevej 12 • 7200 Grindsted
 Tlf. 20 32 06 22 • lars@trofae.dk

SCI opmåler Mikkel Munk Carlsen

Holtvej 4 • 6470 Sydals • Tlf. 26 35 05 97
 mikkell@zoologisk-konservator.dk

CIC/SCI opmåler Morten Terp Nielsen

Knudevejen 34, 6600 Vejen
 Tlf. 50 51 49 97
 hubertuskonsivering@gmail.com

CIC/SCI/Rowland Ward Master

Measurer Rasmus R. Andersen
 Kongsdalparken 22, 9550 Mariager
 Tlf. 40 81 45 66 • vamo_1@hotmail.com

SVERIGE

CIC/SCI opmåler Henrik Randers

Ledungsvägen 4 • 269 96 Båstad
 Tel. 072 221 23 01

CIC/SCI opmåler Jan-Eric Jansson

Edenberga 519 • 312 95 Laholm
 Tel. 070 262 90 39
 info@konservator-jansson.se

CIC/SCI opmåler Andreas Lindgren

Göteve Ästorp 5 • 521 92 Falköping
 Tel. 070 305 19 77

SCI opmåler Stephan Pakh

Slätten 1 • 64594 Strängnäs
 Tel. 46 70 55 95 566
 stephan@jaktiungern.se

NORGE

CIC/SCI opmåler Nils-Ole Stubberud

Tlf. 99 56 84 04 • nil-stub@online.no

CIC/SCI opmåler Per Strandbakken

Mobilnr. 97 14 82 81

CIC/SCI opmåler Jens Aksel Kjær

i Nordnorge • Planetveien 297
 9024 Tomasjord • Tlf. 92 60 83 83
 breivik.kjaer@online.no

SCI opmåler master measurer

Lars Kofoed i Syd Norge
 Drammensvei 988 • 1385 Asker
 Tlf. 66 98 88 49
 lars@jakt-utstopping.no

CIC/SCI opmåler Jens Arild Kroken i Syd Norge

Aklandsveien 85 • 4985 Vegårshei
 Tlf. 90 84 87 21 • j-arikr@online.no

CIC/SCI opmåler Knut Øyvind Marås

i Vestnorge

Kreken • 6876 Skjolden
 Tlf. 48 28 25 18 • knut.maraas@online.no

SCI opmåler Vidar Djupvik

Årdal Ytre • 6843 Skei i Jølster
 Tlf. 48 18 87 06 • vidar@vest-trofe.no

SCI opmåler Espen Lynne

Bergstien 4, 1415 Oppegård
 Tlf. 90 14 35 26 • info@bioprep.no

SCI opmåler John Kofoed

Tegeltun 4 • 6300 Åndalsnes
 Tel. 97 17 94 42
 john@rauma-jakt-fiskesafari.no

SCI opmåler Espen J. Hermann

Sommervegen 18, 7604 Levange
 Tlf. 47 75 11 81
 espen@trofeservice.no

SCI opmåler Trond S. Nergaard

Selmergården, 7316 Lensvik
 Tlf. 99 71 47 75 • t-senerg@online.no

SCI opmåler Hallgeir Gravråk

Verkensbakkein 59 • 2670 Otta
 Tlf. 90 56 60 72 • hgravrak@bbnet.no

SYDAFRIKA

SCI opmålere

Bjørn og Flemming G. Jensen

Somerset East, 5850, Eastern Cape,
 South Africa • Tlf. 0027 42 004 0004
 post@dianakonsivering.dk

TROFÆOPMÅLING

SCI Master Measurer • Certified CIC Measurer
Lars B. Nielsen • Tlf. 2032 0622
7200 Grindsted • www.trofae.dk

Lastkurv med lygtebom monteret

★ TEST ★

TEKST OG BILLEDER: CLAUDS »CLAUDE« S. ANDERSEN

NÅR DU ER PÅ JAGT, har du måske ikke altid al den plads, du kunne ønske dig i bagagerummet. Det kan være I er flere på jagt, der kører samme, eller at du nu har nedlagt noget vildt, der ikke passer helt ind i bilen.

Du har måske ikke behovet for en trailer i dagligdagen, og har måske heller ikke plads til den derhjemme. Derfor kan en lastkurv være løsningen for dig. Det er en hybrid mellem en lille trailer og et større bagagerum.

Lastkurven jeg har testet, kommer fra svenske www.lastkorg.se og er særdeles nem at anvende.

Før jeg går mere ned i detaljerne, er i boksen herunder en oversigt med de forskellige data på denne lastkurv.

Beslag og kurv leveres umonteret.

Værktøj nødvendig til montering: En 17 mm ringnøgle og en 17 mm topnøgle med spærrehåndtag (man kan også bruge to ringnøgler eller svensknøgler).

Skidt og møg skylles let af lastkurven

Design

Kurven er fremstillet i galvaniseret stål, men du kan også få den i en grålakeret farve.

Type: Galvaniseret lastkurv med hurtigkobling

- 2-rammesvejsset kurv
- Totalvægt: 12,3 kg
- Anbefalet makslast: 59 kg
- Ydre mål: 105 × 45 × 16 cm
- Indre mål: 99 × 39 × 15 cm
- Overfladebehandling: Galvaniseret
- Justeringskrue på siden for tilpasning til dit anhængertræk
- Lille hængelås inkluderet med 2 nøgler

Selve rammen består af 25 mm firkantede rør der er svejset sammen. Indeni er der lavet et gitter af 3,1 mm tråd. Dette gitter er ca. 3 x 6 cm i bunden og siderne og ca. 6 x 6 cm foran og bagpå rammen. Dette giver en meget stabil og holdbar kurv der kan holde til hårdt brug. Der er rigeligt plads til en af de populære murerbaljer i kurven, som kan sikres med et transportnet.

Tættest på anhængertrækket er der på-svejset en kraftig plade med fire huller, hvor du monterer selve fastgørelsesmekanismen. ❶

Låsearmen, der er ca. 27 cm lang, har et gummieret håndtag og er forsynet med et hul i bunden. Her kan du montere en hængelås for at forhindre tyveri af kurven. Nederst på låsearmen er der en udløsermekanisme, der sikrer at håndtaget ikke uforvarende løfter sig, så kurven falder af.

Samling og montage

Både samling og montage er super nem. Du skal blot have et par 17 mm ring- eller topnøgler, og så er det ellers bare at samle selve kurven med fastgørelsesmekanismen.

Fastgørelsesmekanismen monteres med fire låsebolte, der fastspændes på indersiden eller ydersiden af kurven. Møtrikkerne er så tilpas korte, at de ikke interfererer med den bagage, du lægger i kurven.

Fastgørelsesmekanismen er designet, så den klemmer fat om hovedet på anhængertrækket. Der er en lille juste-

ringsbolt, der justeres netop så meget at kurven ikke bevæger sig. ❷

Når kurven er monteret på anhængertrækkets kugle, skal du bare trykke armen ned, så grebet indvendigt klemmer netop så fast om kuglen, at kurven ikke bevæger sig. ❸

Herefter kan du dreje den lille skrue, som sikrer håndtaget, til den går i indgreb og låser det fast. Kurven er nu monteret på bilen og du kan anvende den på jagt eller andet. ❹

Der findes også en adapter, som flytter kurven ca. 7 cm længere væk fra køretøjet og enten 5,5 cm, 9,7 cm eller 14 cm opad eller nedad. Det er faktisk ganske smart, da du kan være ude for, at anhængertrækket kan være monteret så lavt, at kurven vil ramme jorden når du kører i terræn eller at det er så højt, at kurven og lasten dækker for nummerpladen. Du kan også risikere, at kurven og lasten bliver så høj, at du ikke kan åbne for bagagerummet.

Jeg har dog ikke brug for at montere adapteren, da jeg har købt en lygtebom for at være på den sikre side. Jeg har sikret ledningen fra lygtebommen med plasticstrips og ført den på undersiden af kurven, så den ikke bliver klemt af det gods, jeg transporterer. ❺

Funktionalitet

Med en maks anbefalet belastning på 59 kg er kurven i stand til at bære forholdsvis meget vægt. Du vil selvføl-

gelig ikke kunne laste et fuldvokset kronstyr eller andet i den størrelse, men det er heller ikke det kurven er designet til.

Derimod vil du nemt kunne transportere mindre størrelse vildt, ekstra bagage og alt mulig andet på den. Du skal dog være opmærksom på, at dit gods ikke dækker for lygter og nummerplade. Ellers må du investere i en lygtebom. ❹

Da de populære murerbaljer passer perfekt i kurven, er det nemt at transportere mange småting i den og sikre det med et transportnet og eventuelt et par remme. Jeg plejer også at transportere min rygsæk på kurven, så det er super hurtigt at få fat i alle mine ting, før jeg går ud på jagen. Så er der heller ikke så mange døre og bagagerum der larmer, før jeg bevæger mig ud. ❺

Murerbaljen kan selvfølgelig også anvendes til at transportere vildt i, så du ikke risikerer at der løber blod ud i bunden af bagagerummet eller på bagsædet. Det samme gælder for beskidte og våde støvler og tøj. ❻

Ulempen er selvfølgelig, at du risikerer at det gods du transporterer bliver vådt, da der ikke er nogen overdækning på kurven. Det ser jeg dog som en mindre ting, da tøj og andet evt. kan placeres i en affaldssæk eller en anden type vandtæt pose.

Mine erfaringer

Efter at have anvendt lastkurven i noget tid er jeg blevet

mere og mere glad for den. Den er super nem at montere og fylder ikke ret meget, når den er afmonteret og står i garagen.

Man skal selvfølgelig lige huske på at køretøjet er blevet ca. 65 cm længere, når kurven er monteret. Det kan godt give en ubehagelig oplevelse, hvis man glemmer det når man forsøger at lave en parallelparkering på en snæver plads. På min bil bliver bakkamera også sat ud af funktion, når kurven med lygtebom, er monteret. Det er dog med til at huske mig på, at bilen er blevet lidt længere.

Jeg har også, på smertelig vis, oplevet at glemme at kurven var monteret, særligt når jeg er steget ud af bilen i mørke. Men det må vist tilskrives min korttidshukommelse og ikke kurvens design.

Jeg har anskaffet et transportnet og nogle lastremme til at sikre mit gods med, og der er masser af steder, de kan monteres for at sikre lasten.

Jeg kan sagtens anbefale lastkurven til brug både ved jagt, men også til mange andre små transportopgaver. Den er nem at montere/afmontere og så fylder den næsten ingenting, når den ikke er i brug. ★

Pris for lastkurv med hurtigkobling: Ca. DKK 1.642,00

Fragt: Ca. DKK 200,00

Pris for adapter: Ca. DKK 370,00

Forhandler: www.lastkorg.se

Nyt fra skydeudvalget

CORONA-RESTRIKTIONERNE ER GÅET HÅRDT UD OVER safariklubbens skydeaktiviteter. I 2020 blev alle planlagte stævner suspenderet, og i 2021 blev det planlagte program gennemført, dog med betydelige restriktioner, blandt andet på antallet af forsamlede i en gruppe.

2021 har lært os noget om, hvordan det kan lade sig gøre at arrangere stævner med mindre ressourceforbrug.

Vi vil tage nogle af elementerne i brug, som vi fik gode erfaringer med i 2021, ligesom andre nye tiltag også vil blive introduceret i 2022.

Programmet for 2022 er netop nu i støbeskeen, banerne i Ulfborg skal bestilles i meget god tid, hvilket betyder, at hovedlinjerne for skydningerne i det kommende år lagt fast. Programmet kommer til at indeholde samme stævner og muligheder som tidligere, blot vælger vi at arrangere dem lidt anderledes.

Tre grundlæggende nye tiltag

Det traditionelle safaristævne og den traditionelle jagt feltskydning vil blive lagt sammen, så de kommer til at foregå samme weekend.

Safaristævnet har traditionelt set indeholdt træningsaktiviteter om lørdagen og en mindre feltskydning om søndagen. De traditionelle træningsaktiviteter lørdag vil blive bibeholdt. Feltskydningen søndag vil blive udbygget, således

at safaristævnets deltagere får tildelt de første skydetider i feltskydningen søndag. Skydetiderne resten af søndagen stilles så til rådighed for de jægere, der kun deltager i jagt feltskydningen.

Jagttræning for kvinder og elgmærkeskydningen vil ligeledes blive flyttet, så de foregår over samme weekend, uden i øvrigt at have noget med hinanden at gøre. Jagttræning for kvinder bliver gennemført efter samme model som de seneste år, dvs. med træningsaktiviteter lørdag og en mindre feltskydning søndag.

Elgmærkeskydningen vil kun komme til at foregå søndag, hvor den tidligere har været afholdt både lørdag og søndag. Udover at vi ændrer tidspunktet for afholdelse, forventes ingen andre væsentlige ændringer. Dette sammenfald i tid vil give deltagerne i jagttræning for kvinder mulighed for at erhverve elgmærke, uden at skulle en ekstra tur til Ulfborg. Vi forventer derfor en lidt bedre tilslutning til søndagens elgmærkeskydning.

Brugen af hjælpere ved jagt feltskydningen vil også blive ændret. Vi har ladet os inspirere af, hvordan der traditionelt er anvendt holdhjelperne ved safaristævnet og jagttræning for kvinder. Hjelperne bliver koblet på det enkelte hold, som følges rundt på banen, frem for som tidligere, at hjælperne har været fast placeret på de enkelte stationer. Sådan blev hjælperne indsat ved feltskydningen her i ►

Jagt i England på rekordtrofæer

Efter SCI rekordbogen 2006 er vi indehaver af verdensrekorden på Sika "Japanese" samt 13 ud af de 16 største trofæer.

Jagt efter Manchurian Sika, hvor vi har nr. 4 (non typical) samt "typical" mellem nr. 23 og 40. Vi kan også tilbyde jagt på dådyr samt Pere David dyr.

Der er ingen agent mellem os og jageren. Området ligger 60 minutter fra Gatwick lufthavn. Vi kan arrangere hotel eller Bed and Breakfast.

Chart Farm

Nærmere information (vi taler dansk) Telefon 0044 7831 544512

**HOLMELUND
GLOBAL**

KRONHJORT I BULGARIEN

Holmelund-kunde skød den 2. største på verdensplan i år - 15,7 kilo. Følg op på hans succes.
I alt kr. 12.500

MOUFLON OG KRONHJORT I SPANIEN

4 dages fuld forplejning 3 dages ophold inklusive en repræsentativ Mouflon og en repræsentativ Iberisk Kronhjort (december og januar).
I alt kr. 28.000

KAMCHATKA BRUNBJØRN

Afrejse 15. april - 29. april 2022. Tilslut dig dansk gruppe.
I alt fra kr. 79.000

KAMCHATKA SNOW SHEEP

Afrejse den 30. juli 2022. Tilslut dig gruppe.
I alt kr. 140.000 plus helikoptertransfer

MID ASIAN IBEX & MARCO POLO I KIRGISISTAN

Afrejse den 16. oktober 2022. Tilslut dig gruppe.
I alt fra kr. 43.500

MARAL-HJORT I KAZAKHSTAN - SUPER REVIR

Afrejse 15. september. Tilslut dig gruppe.
I alt fra kr. 75.000

Book et møde
på Holmelund

**HOLMELUND
JAGTREJSER**
Jagtrejser ud over det sædvanlige

**HOLMELUND
AFRICA**

BØFFEL I MATETSI

- ZIMBABWE
12 dage med 10 dages jagt i september/oktober.
I alt kr. 75.000
- trofæavgift kr. 40.000

BØFFEL I ZAMBESI VALLEY - ZIMBABWE

9 dage med 7 dages jagt i september/oktober.
I alt kr. 45.000 - trofæavgift kr. 45.000

ELEFANTTYR I MATETSI - ZIMBABWE

12 dage med 10 dages jagt i september/oktober.
I alt kr. 110.000 - trofæavgift kr. 85.000

ELEFANTTYR I ZAMBESI VALLEY - ZIMBABWE

12 dage med 10 dages jagt i september/oktober.
I alt kr. 65.000 - trofæavgift kr. 120.000

LEOPARD I ZAMBESI VALLEY - ZIMBABWE

12 dage med 10 dages jagt i Campfire-revir, hvor vi før har været succesfulde.
I alt kr. 65.000 - trofæavgift kr. 65.000

SABLEJAGT I

MIDLAND CONSERVANCY - ZIMBABWE

10 dage med 8 dages jagt fra juli - december.
I alt kr. 35.000 - trofæavgift kr. 30.000

2021, og erfaringerne herfra har været positive. Det giver bedre mulighed for, at en rutineret holdhjælper kan vejlede og hjælpe en mindre rutineret jagtfeltsskytte til rette.

Safariklubbens stævner har som hovedmål at hjælpe ikke mindst nye riffelskytter til at opnå bedre fortrolighed i skydning med jagtriffel. Selve konkurrencemomentet har forholdsvis lav prioritet.

Ved at indsætte hjælperne på denne måde, reduceres behovet for antallet af hjælpere betydeligt, hvilket giver tilsvarende flere åbne pladser på jagtfeltsskydningsstævnet søndag.

Deltag som tidligere

Om vi lykkes med dette, vil deltagerne måske knap nok opleve nogen forskel. De vil kunne deltage i safaristævnet, feltsskydningen, jagttræning for kvinder samt elgmærkeskydning, alt sammen som tidligere.

For klubben og skydeudvalget vil det betyde en væsent-

lig lettelse i gennemførelsen af stævnerne. I skydeudvalget håber vi ændringerne vil blive taget vel imod og vi håber, der kvitteres med rigtig god deltagelse. ★

Skydeudvalget

Skydninger på Ulfborg Skyttecenter 2022

- Safariskydning med fri træning og om muligt bjørneprøve: 9. april.
- Feltsskydning: 10. april
- Jagttræning for kvinder: 13.-14. august
- Elgmærkeskydning for alle: 14. august

Skydeudvalgets sammensætning

Vi har nu den udelte fornøjelse at kunne byde to nye ildsjæle velkommen i skydeudvalget. Vi har bedt de to om at præsentere sig selv med få ord.

Karen Barfod

Jeg fik mit jagttegn omkring 1989 efter et aftenkursus på Samsøgades skole i Aarhus. Jeg har derefter gået en del på jagt, de sidste ca. 12 år også med riffel. Jeg lærte Safariklubben at kende efter en tur til Sydafrika med Amakulu Travel, hvor jeg rejste med min dengang 11-årige og yngste søn, Asger.

John Ekkenberg gjorde, at vi havde en fantastisk spændende og lærerig første tur til Afrika. Derudover har jeg været i Arkansas, USA, hvor jeg har skudt whitetail, på et gods i England, hvor jeg har skudt muntjak, jeg har været på grisejagt rigtig mange gange i USA, i Polen, i Tyskland og i Sverige, uden nogensinde at få skudt efter så meget som én gris. Jeg har været på drivjagt i Polen og i Tyskland, samt på elgjagt i Sverige, hvor jeg skød en 9-takker efter 7 minutter, osv. osv.

Jeg er gift, har tre voksne sønner, en Jack Russel og en Labrador. ★

Bjarne Feddersen

Jeg har haft jagttegn siden 1983, og i mange år var det jagtgeværet, der blev brugt på jagterne – på trampejagt, plantagejagt og jagt ved vådområder.

Jeg har skudt mere råvildt med hagl end med kugle, ellers har det været fasaner og ænder samt snepperne, der har »stået for skud«. I mange år var jeg passioneret lervedskytte, hvor alle discipliner blev dyrket, og en hulens masse patroner blev affyret.

For 18 år siden fik jeg så min første riffel, egentlig mest fordi jeg af og til modtog en invitation til en riffeljagt. Jeg vidste jo fra min tid med jagtgeværet, at der skal øves med det våben man går på jagt med, så derfor blev disciplinen jagtfeltsskydning med riffel indrulleret i min træningsskydning.

Jeg er uddannet riffelinstruktør ved Danmarks Jægerforbund. Har været på jagt med riffel i Norge, Sverige, Tyskland, Polen og Ungarn. Men det er på skydebanerne, jeg færdes med mine våben, og jeg er nok mere skytte end jæger...

At observere vildtet giver mig det samme som det at skyde det, men skal det være og byder muligheden sig, vil et godt skud til en fugl, der pakker i skuddet give mig det samme som et velplaceret riffelskud til et stykke hjortevildt. ★

TROFÆ LOGO-ANNONCER

En logo-annonce har til formål at vise, at du/dit firma støtter Nordisk Safari Klub.

Vil du også have dit logo med her på siden i TROFÆ, så kontakt sekretariatet på info@nordisksafariklub.com eller telefon 70 22 70 92.

HANDMADE
IN GERMANY

R8 ULTIMATE CARBON

Blaser

